

ถอดความจากการบรรยายของ

“เชค มุฮัมมัด อัลอะมีน อัลซังทีกียี”

ณ มัสยิดอันนะบะวียี นครมะดีนะฮ์ ประเทศซาอุดีอาระเบีย

www.islammore.com

ห้ามจำหน่าย

อิสลาม ศาสนาที่สมบูรณ์

ที่ปรึกษา : เจ้าหน้าที่ฝ่ายศาสนา ประจำสถานทูตซาอุดีอาระเบีย
ประจำประเทศไทย

พิมพ์ครั้งที่ 2 : มกราคม 2552 / มุฮัรรัม 1430

จำนวนพิมพ์ : 10,000 เล่ม

พิมพ์ที่ : หจก. นัทชา พรินติ้ง โทร. 02-917-1522

ออกแบบศิลป์ : อนุรักษ์ (ยะกู๊ป) สาลี โทร. 089-209-8019

สงวนลิขสิทธิ์ : ห้ามจัดพิมพ์และลอกเลียนแบบ โดยมีได้รับอนุญาต
หนังสือเล่มนี้ จัดพิมพ์ขึ้นเพื่อการเผยแพร่
ขอพระองค์อัลลอฮ์ ตอบแทนทุกท่านตามเจตนาที่บริสุทธิ์

ติดต่อขอรับหนังสือได้ที่ info@islammore.com

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

คำนำ

หนังสือ “อิสลามศาสนาที่สมบูรณ์” เป็นการถอดความจากการบรรยายของ “เชค มุฮัมมัด อัลอะมีน อัชชังกีฎีย” ณ มัสยิดอันนะบะวีญ์ นครมะดีนะฮ์ ประเทศซาอุดีอาระเบีย นับว่าเป็นหนังสือที่ให้ความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตในรูปแบบอิสลาม ซึ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่มุสลิมจะต้องสร้างความเข้าใจ และช่วยกันเผยแพร่ให้กับสังคมโดยรวมได้รับทราบข้อมูลที่แท้จริงของศาสนาอิสลาม เพราะศาสนาอิสลามได้ถูกบิดเบือนจากแนวทางอันเที่ยงตรง ทำให้สังคมเกิดความสับสน คลาดเคลื่อนและเข้าใจผิดในศาสนาอิสลามดังที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

หนังสือเล่มนี้จึงเป็นสื่อเพื่อสร้างความเข้าใจในหลักการศาสนาให้กับผู้อ่านได้มาก และเป็นประโยชน์อย่างยิ่งเมื่อนำไปสู่การปฏิบัติ ซึ่งจะส่งผลดีแก่ตนเองและสังคมรอบข้างตามเจตนาในการจัดทำขึ้น

หนังสือเล่มนี้ได้ถอดความมาจากภาษาอาหรับ โดยเจ้าหน้าที่กระทรวงกิจการศาสนา แห่งประเทศซาอุดีอาระเบีย ประจำประเทศไทย ขออัลลอฮ์ทรงตอบแทนความดีแก่ทุกท่านที่มีส่วนร่วมในกิจการงานทั้งหลาย ที่ทำเพื่อการเผยแพร่ศาสนาของพระองค์ และขอพระองค์ทรงรับภาระงานอันน้อยนิดนี้ของพวกเราด้วยเถิด และขอให้พระองค์ทรงโปรดนำเรา ท่านทั้งหลายสู่ทางที่เที่ยงตรงด้วยเถิด อามีน

คณะผู้จัดทำ

13 / ชาวาล / 1429

สารบัญ

เรื่อง

หน้า

- บทนำ : คำปราศรัยของ
เชค มุฮัมมัด อัลอมีน อัซซังกีฎีย์ 6
- ประเด็นที่หนึ่ง : การให้ออกภาพแต่อัลลอฮ์ “อัตเตาฮีด” 9
- ประเด็นที่สอง : การอบรม สั่งสอน ตักเตือน 18
- ประเด็นที่สาม : ความแตกต่างระหว่างการทำงานที่ดีและไม่ดี 23
- ประเด็นที่สี่ : การพิพากษาคัดสินที่ไม่เป็นไปตาม
บทบัญญัติศาสนา 27
- ประเด็นที่ห้า : เกี่ยวกับสภาพสังคม 33
- ประเด็นที่หก : เกี่ยวกับเศรษฐกิจ 42
- ประเด็นที่เจ็ด : เกี่ยวกับการเมือง 46
- ประเด็นที่แปด : การที่ผู้ไร้ศรัทธามีชัยชนะเหนือมุสลิม 53
- ประเด็นที่เก้า : ปัญหาความอ่อนแอและความด้อยกว่า
ของมุสลิมที่ไม่สามารถต่อกรกับผู้ไร้ศรัทธา 55
- ประเด็นที่สิบ : ปัญหาการไม่เข้าใจกัน 64

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الحمد لله رب العالمين ، والصلاة والسلام على
نبينا محمد وعلى آله وصحبه ومن دعا بدعوته إلى
يوم الدين . وبعد :

นี่คือคำปราศรัยที่ข้าพเจ้าได้กล่าวไว้ที่ “มัสยิดอันนะบะวีีย” นคร
มะดีนะฮ์ ซึ่งมีตรสหายของข้าพเจ้าได้บันทึกเทปไว้เพื่อนำไปเผยแพร่ ดังนั้น
ข้าพเจ้าจึงสนองตอบตามความปรารถนาดังกล่าว และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะ
เป็นประโยชน์โดยทั่วกัน

อัลลอฮ์ ﷻ ทรงตรัสว่า

قال الله تعالى ﴿الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتْمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا﴾
المائدة 3

“...วันนี้ข้า (อัลลอฮ์) ได้ให้สมบูรณ์แก่พวกเจ้าแล้วซึ่งศาสนา
ของพวกเจ้า และข้าได้ให้ครบถ้วนแก่พวกเจ้าแล้ว ซึ่งความกรุณา เมตตา
ของข้า และข้าได้เลือกอิสลามให้เป็นศาสนาแก่พวกเจ้าแล้ว...”

(อัลมาอิดะฮ์ : 3)

วันอะรอฟะฮ์ตรงกับวันศุกร์ที่ 9 เดือนซุลฮิจญะฮ์ในการทำฮัจญ์อ้อลา
(ฮัจญะตุลวะดอ้อ) ของท่านนะบีมุฮัมมัด ﷺ โองการนี้ได้ถูกประทานลงมา
ขณะที่ท่านนะบีมุฮัมมัด ﷺ ยืนอยู่ที่ทุ่งอะรอฟะฮ์ในตอนเย็น และภายหลังจาก
ที่โองการดังกล่าวถูกประทานมาได้ 81 วัน ท่านนะบีมุฮัมมัด ﷺ ก็สิ้นชีวิต

อัลลอฮ์ ﷻ ทรงประกาศให้ทราบในโอองการนี้ว่า พระองค์ทรงให้ศาสนาของพวกเราครบถ้วนสมบูรณ์แล้ว ฉะนั้นจึงไม่มีการขาดตกบกพร่องใดๆอีกต่อไป และไม่ต้องการเสริมเพิ่มเติมใดๆเข้ามาอีก ด้วยเหตุนี้ บรรดานะบีจึงสิ้นสุดลงที่ท่านนะบี มุฮัมมัด ﷺ ท่านนั้นและ พระองค์ทรงพอพระทัยให้อิสลามเป็นศาสนาสำหรับพวกเรา พระองค์จึงทรงประกาศว่า พระองค์จะมีทรงรับศาสนาอื่นจากผู้ใดอีกเป็นอันขาด ดังดำรัสของพระองค์ที่ว่า

قال الله تعالى ﴿ وَمَنْ يَتَّبِعْ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴾
آل عمران ٨٥

“และผู้ใดที่แสวงหาศาสนาหนึ่งศาสนาได้อื่นจากศาสนาอิสลามแล้ว ศาสนานั้นก็จะไม่ถูกรับจากเขาเป็นอันขาด และในปรโลก เขาผู้นั้นจะอยู่ในหมู่ผู้ขาดทุน” (อาละอิมรอน : 85)

พระองค์ทรงตรัสว่า

قال الله تعالى ﴿ إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ ﴾ آل عمران ١٩

“แท้จริง ศาสนา ณ อัลลอฮ์ นั้น คือ อัลอิสลาม...”

(อาละอิมรอน : 19)

และในความสมบูรณ์ของศาสนาอิสลามนี้เอง พระองค์ได้ทรงอธิบายบทบัญญัติต่างๆของอัลอิสลาม เอาไว้ทั้งหมด ซึ่งล้วนแต่เป็นทางนำและสิ่งที่ดีงามทั้งในโลกนี้และโลกหน้า ด้วยเหตุนี้พระองค์ทรงตรัสว่า

قال الله تعالى ﴿ وَأَتَمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي ﴾ المائدة ٣

“ข้าได้ให้ครบถ้วนแก่พวกเจ้าแล้ว ซึ่งความกรุณาเมตตาของข้า”

(อัลมาอิดะฮ์ : 3)

โครงการนี้นับเป็นตัวอย่างชัดเจนที่ระบุว่า ศาสนาอิสลามมิได้ทั้งสิ่งใดที่มนุษย์มีความต้องการทั้งในโลกนี้และโลกหน้า แต่อิสลามได้ชี้แจงไว้อย่างแจ่มแจ้งครบถ้วนสมบูรณ์หมดทั้งสิ้นแล้ว ไม่ว่าจะ เป็น ญ ที่ใด หรือสมัยใดก็ตาม

เราจะยกตัวอย่างประเด็นสำคัญที่เราพบเห็นกันเป็นประจำเพียง 10 ประเด็น และบางประเด็นจะมีข้อสังเกตบางประการไว้ให้ด้วย นั่นคือ

1. เรื่อง การให้เอกภาพแต่อัลลอฮ์ ﷻ “เตาฮีด”
2. เรื่อง การอบรมสั่งสอนตักเตือน “อัลวะฮ์ญ์”
3. เรื่อง ความแตกต่างระหว่างการทำงานที่ดีและไม่ดี
4. เรื่อง การพิพากษาคัดสินที่ไม่เป็นไปตามบทบัญญัติศาสนา
5. เรื่อง เกี่ยวกับสภาพสังคม
6. เรื่อง เกี่ยวกับเศรษฐกิจ
7. เรื่อง เกี่ยวกับการเมือง
8. เรื่อง การที่พวกผู้ปฏิเสธศรัทธามีชัยชนะเหนือมุสลิม
9. เรื่อง ความอ่อนแอและความด้อยกว่าของมุสลิมที่ไม่สามารถต่อกรกับผู้ไร้ศรัทธาได้
10. เรื่อง ปัญหาคาการไม่เข้าใจกัน

เราจะอธิบายถึงวิธีการแก้ไขปัญหาดังกล่าว จาก อัลกุรอาน และนี่คือสิ่งที่จะชี้ให้เห็นได้ทันทีว่า ประเด็นปัญหาที่เกิดขึ้นทั้งหมดนั้น สามารถแก้ไขได้ด้วย อัลกุรอาน ทั้งสิ้น

ประเด็นที่หนึ่ง : การให้เอกภาพแด่อัลลอฮ์ ﷻ “อัตเตอาฮีด”

เป็นที่ทราบกันดีจากการที่ได้ศึกษา อัลกุรอาน นั่นก็คือ อัตเตอาฮีด แบ่งเป็น 3 ประเภทด้วยกันคือ

1. เตอาฮีดอัรรูบูมียะฮ์ **توحيد الربوبية** การให้เอกภาพแด่อัลลอฮ์ ﷻ ในด้านการบริหารจัดการ เตอาฮีด ชนิดนี้เป็นที่ยอมรับของมนุษย์ ที่มีสติปัญญา อันบริสุทธิ

ดังดำรัสของ อัลลอฮ์ ﷻ ที่ว่า

قَالَ تَعَالَى: ﴿وَلَيْن سَأَلْتَهُمْ مَن خَلَقَهُمْ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ فَأَنَّى يُؤْفَكُونَ﴾ الزخرف: ٨٧

“และถ้าเจ้าถามพวกเขาว่า ใครเป็นผู้สร้างพวกเขา แน่หนอน พวกเขาจะกล่าวว่า อัลลอฮ์แล้วทำไมเล่าพวกเขา จึงหันเหออกไปทางอื่น”
(อัซซุครุฟ : 87)

อัลลอฮ์ ﷻ ทรงตรัสว่า

قَالَ اللَّهُ تَعَالَى ﴿قُلْ مَن يَرْزُقُكُم مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمَّن يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَمَن يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَن يُدَبِّرُ الْأَمْرَ فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ﴾

يونس ٣١

“จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ใครเป็นผู้ประทานปัจจัยยังชีพจาก
พายุฟ้า และแผ่นดินให้แก่พวกท่าน หรือใครเป็นเจ้าของการได้ยินและ
การมอง และใครเป็นผู้ให้มีชีวิตหลังจากการตาย และเป็นผู้ให้ตาย
หลังจากมีชีวิตมา และใครเป็นผู้บริหารกิจการ แล้วพวกเขาจะกล่าวกันว่า
“อัลลอฮ์” ดังนั้นจงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) พวกท่านไม่ยำเกรงหรือ”
(ยูनुส : 31)

และโครงการต่างๆ ที่กล่าวในทำนองนี้มีอยู่มากมาย
ฟิรเอาน์ ได้ปฏิเสธ เตะฮีด ประเภทนี้ ดังที่มันได้กล่าวว่า

قال الله تعالى ﴿ قَالَ فِرْعَوْنُ وَمَا رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴾ الشعراء ٢٣

“ฟิรเอาน์ ได้กล่าวว่า และใครคือ พระเจ้าแห่งสากลโลก”
(อัซซุอะรอฮ์ : 23)

มันได้แสดงอาการยโสโอหัง และความโง่เขลาออกมา

قال الله تعالى ﴿ قَالَ لَقَدْ عَلِمْتَ مَا أَنْزَلَ هَؤُلَاءِ إِلَّا رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ بَصَائِرَ ﴾
الإسراء ١٠٢

“เขากล่าวว่า โดยแน่นอนท่านย่อมรู้ดีว่า ไม่มีใครผู้ใดประทาน
สิ่งเหล่านี้ นอกจากพระเจ้าแห่งชั้นฟ้าทั้งหลาย และแผ่นดิน ...”
(อัลอิสรอฮ์ : 102)

قال تعالى: ﴿ وَحَدِّثُوا بِهَا وَأَسْتَيْقِنَتْهَا أَنْفُسُهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّا فَانظُرْ كَيْفَ
كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ﴾ النمل: ١٤

“และพวกเขาได้ปฏิเสธมันอย่างอยู่ดีธรรมและเยื่อหยิ่ง ทั้ง ๆ
ที่จิตใจของพวกเขาเชื่อมั่น ดังนั้นจึงดูเถิดว่า บั้นปลายของบรรดาผู้
บ่อนทำลายนั้นจะเป็นเช่นไร” (อันนัมล : 14)

ด้วยเหตุนี้เอง อัลกุรอานจึงได้กล่าวถึงเรื่องของเตาฮีดประเภทนี้ ใน
รูปแบบของคำถาม ดังคำรัสของพระองค์ที่ว่า

قَالَ تَعَالَى: ﴿قَالَتْ رُسُلُهُمْ أَفِي اللَّهِ شَكٌّ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ إبراهيم: ١٠

“บรรดาเราะซูลของพวกเขาได้กล่าวว่า มีการสงสัยในอัลลอฮ์
พระผู้สร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินกระนั้นหรือ...” (อิบรอฮีม : 10)

และคำรัสของอัลลอฮ์ ﷻ ที่ตรัสว่า

قَالَ تَعَالَى: ﴿قُلْ أَعْبُدُوا اللَّهَ أَبِئْبَى رَبًّا وَهُوَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ﴾ الأنعام: ١٦٤

“จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า อื่นจากอัลลอฮ์กระนั้นหรือ ที่ฉัน
จะแสวงหามาเป็นพระเจ้า ทั้ง ๆที่พระองค์นั้นเป็นพระเจ้าของทุกสิ่ง...”
(อัลอันอาม : 164)

อัลลอฮ์ ﷻ ทรงตรัสว่า

قَالَ تَعَالَى: ﴿قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلِ اللَّهُ﴾ الرعد: ١٦

“จงกล่าวเถิด(มุฮัมมัด) ใครคือพระเจ้าแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและ
แผ่นดิน ? จงกล่าวเถิด อัลลอฮ์...” (อ์เราะฮ์ดุ : 16)

ดังกล่าวนั้นคือผลสรุปและข้อยุติในการยอมรับว่าอัลลอฮ์ ﷻ เป็นพระเจ้า โดยไม่มีข้อโต้แย้งใดๆทั้งสิ้น แต่เตาฮีดประเภทนี้ไม่มีประโยชน์ใดๆ สำหรับ ผู้ปฏิเสธศรัทธา (กาฟิร) เพราะพวกเขาไม่ได้ให้ออกภาพแต่อัลลอฮ์ ﷻ ในด้านการเคารพภักดี (อิบาดะฮ์) ต่อพระองค์

ดังดำรัสของพระองค์ที่ว่า

قال الله تعالى ﴿ وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِاللَّهِ إِلَّا وَهُمْ مُشْرِكُونَ ﴾ يوسف 106

“และส่วนใหญ่ของพวกเขาคือไม่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ เว้นแต่พวกเขาเป็นผู้ตั้งภาคี” (ยูซุฟ : 106)

แม้พวกเขาจะยอมรับว่า “อัลลอฮ์ ﷻ” คือ ผู้สร้าง ผู้ประทานปัจจัยยังชีพ แต่พวกเขายังเคารพบูชาสิ่งอื่นเทียบเคียงไปกับพระองค์อีกด้วย พวกเขาบอกว่า

قال تعالى: ﴿ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَى ﴾

الزمر: 3

“ส่วนบรรดาผู้ที่ยึดถือ เอาบรรดาผู้คุ้มครองอื่นจากอัลลอฮ์ โดยกล่าวว่า เรามีได้เคารพภักดีพวกเขา เว้นแต่เพื่อทำให้เรา เข้าใกล้ชิดกับอัลลอฮ์...” (อซซุมร : 3)

قال الله تعالى ﴿ وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شُفَعَاءُ نَا عِنْدَ اللَّهِ قُلِ اتَّبِعُونَ اللَّهَ بِمَا لَا يَعْلَمُ ﴾

يونس 18

“และพวกเขาจะกล่าวว่า เหล่านี้คือผู้ช่วยเหลือเรา ณ ที่อัลลอฮ์

จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) พวกท่านจะแจ้งข่าวแก่อัลลอฮ์ด้วยสิ่งที่พระองค์
ไม่ทรงรู้” (ยูनुส : 18)

2. เตาฮีดอัลลอฮียะห์ **توحيد الألهية** คือการให้อเอกภาพแต่
อัลลอฮ์ ﷻ ผู้ทรงยิ่งใหญ่ ผู้ทรงสูงส่ง ด้วยการเคารพภักดี (อิบาดะฮ์) ต่อพระองค์
อันเป็นเหตุให้เกิดการต่อสู้กันระหว่าง บรรดาศาสนทูตกับประชาชาติทั้งหลาย
ในสมรภูมิต่างๆ และพระองค์เป็นผู้ทรงส่งบรรดาศาสนทูตมา เพื่อทำหน้าที่
ดังกล่าวและเพื่อให้ได้มาซึ่งความหมายที่แท้จริงของ คำว่า “ลา อีลาฮะ-
อิลลัลลอฮ์” คือ “ไม่มีผู้ที่ได้รับการเคารพ สักการะที่แท้จริงอื่นใด นอกจาก
อัลลอฮ์ ﷻ” ซึ่งถ้อยคำดังกล่าว ตั้งอยู่บนพื้นฐานสองประการคือ การปฏิเสธ
และการยืนยัน

สำหรับความหมายในเชิงปฏิเสธ คือ เลิกจากการเคารพบูชา กราบไหว้
รูปปั้น มนุษย์และสิ่งต่างๆทั้งหลายในทุกประการ นอกจากอัลลอฮ์ ﷻ พระองค์
เดียวเท่านั้น และความหมายในเชิงยืนยัน คือ การให้อเอกภาพแต่อัลลอฮ์ ﷻ
ด้วยการเคารพ (อิบาดะฮ์) พระองค์เพียงพระองค์เดียว ตามที่พระองค์ได้
ทรงกำหนดไว้ในคัมภีร์ อัลกุรอาน ซึ่งได้ระบุไว้เป็นหลักการสำคัญ ดังดำรัส
ที่ว่า

قال الله تعالى ﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ﴾
النحل ๓๖

“และโดยแน่นอนเราได้ส่งเราะซูลมาในทุกประชาชาติ (โดย
บัญญัติว่า) พวกท่านจงเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์และจงหลีกเลี่ยงให้ห่าง
จากพวกเจว็ด” (อันนะฮล์ : 36)

อัลลอฮ์ ﷻ ทรงตรัสว่า

﴿ قَالَ تَعَالَى: ﴿ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ ﴾

الانبیاء: 20

“และเรามีได้ส่งเราะซูลคนใดมาก่อนหน้าเจ้า นอกจากเราได้ บัญชา(วะฮีย์)แก่เขาว่า แท้จริงไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่เที่ยงแท้ นอกจากข้า ดังนั้น พวกเจ้าจงเคารพภักดีต่อข้า” (อัลอันบิยาฮ์ : 25)

อัลลอฮ์ ﷻ ทรงตรัสว่า

﴿ قَالَ تَعَالَى: ﴿ لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنْ

بِاللَّهِ فَقَدْ أَسْتَمَسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَى لَا انْفِصَامَ لَهَا وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴾ البقرة: 256

“ไม่มีการบังคับใด ๆ (ให้หนักถือ) ในศาสนาอิสลาม แน่หนอน ความ ถูกต้องนั้นได้เป็นที่กระจ่างแจ้งแล้วจากความผิด ดังนั้น ผู้ใดปฏิเสธ ศรัทธาต่อ อักกุฮอซุต และศรัทธาต่ออัลลอฮ์ แล้ว แน่หนอนเขาได้ยึดห้วง อันมั่นคงไว้แล้ว โดยไม่มีการขาดใด ๆ เกิดขึ้นแก่มัน และอัลลอฮ์นั้น เป็นผู้ทรงไต่ยิน เป็นผู้ทรงรอบรู้” (อัลบะเกาะเราะฮ์ : 256)

อัลลอฮ์ ﷻ ทรงตรัสว่า

﴿ قَالَ اللَّهُ تَعَالَى ﴿ وَاسْأَلْ مَنْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رُسُلِنَا أَجَعَلْنَا مِنْ دُونِ الرَّحْمَنِ إِلَهَةً يُعْبُدُونَ

الزخرف 45

“และเจ้าจงถามผู้ที่เราได้ส่งมาก่อนเจ้า จากบรรดาเราะซูลของ เราว่า เราได้ตั้งพระเจ้าหลายองค์อื่นไปจากพระผู้ทรงกรุณาปราณี เพื่อ เคารพบูชากระนั้นหรือ” (อัลซุคฺรฺฟ : 45)

อัลลอฮ์ ﷻ ทรงตรัสว่า

قال الله تعالى ﴿ قُلْ إِنَّمَا يُوحَىٰ إِلَيَّ إِنَّمَا إِلَهُكُمُ إِلَهُ وَاحِدٌ فَهَلْ أُنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴾ الأنبياء ١٠٨

“จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) แท้จริงฉันได้รับวะฮีย์ มาให้ประกาศว่า แท้จริงพระเจ้าของพวกเขาท่านนั้น คือ พระเจ้าองค์เดียว ดังนั้นพวกท่าน ยังมียอมมอบน้อมอีกหรือ” (อัลอันบิยาอ์ : 108)

และโองการต่าง ๆ ในทำนองนี้ยังมีอีกมากมาย

3. **เตาฮีดอัลอัสมาว์วัสซิฟาต** توحيد الأسماء والصفات คือ การให้เอกภาพแต่ อัลลอฮ์ ﷻ เกี่ยวกับบรรดาพระนามและคุณลักษณะของพระองค์ เตาฮีดประเภทนี้ตั้งอยู่บนพื้นฐานสองประการ ดังที่อัลลอฮ์ ﷻ ได้ทรงแจกแจงเอาไว้

ประการแรก คือ การที่พระองค์ ผู้ทรงสูงส่ง ทรงมีคุณลักษณะต่างจากสิ่งที่เกิดขึ้นและสิ่งถูกสร้างต่าง ๆ

ประการที่สอง คือ การศรัทธา ต่อสิ่งที่พระองค์ทรงแจ้งคุณลักษณะของพระองค์ หรือการที่ศาสนทูตได้แจ้งให้ทราบถึงคุณลักษณะของพระองค์ ตามความเป็นจริงอย่างเหมาะสม ด้วยกับความครบถ้วนสมบูรณ์ และความยิ่งใหญ่ของพระองค์ มิใช่เป็นการเปรียบเทียบเสมอกับพระองค์ และไม่มีผู้ใดจะรู้ถึงพระลักษณะคุณของอัลลอฮ์ ﷻ ยิ่งไปกว่าพระองค์เอง และศาสนทูตของพระองค์

อัลลอฮ์ ﷻ ได้ตรัสถึงพระองค์เองว่า

قَالَ تَعَالَى: ﴿ قُلْ إِنَّمَا أَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ ﴾ البقرة: ١٤٠

“(มุฮัมมัด) จงกล่าวเถิดว่า พวกเจ้ากับอัลลอฮ์นั้น ใครรู้ดีกว่ากัน ?” (อัลบะเกาะเราะฮ์ : 140)

พระองค์ได้ตรัสถึงศาสนทูตของพระองค์ว่า

قال الله تعالى ﴿ وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ ۗ إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ ﴾ النجم : ٤-٣

“และเขา(มุฮัมมัด)มิได้พูดตามอารมณ์ สิ่งที่เขาพูดออกมานั้น มีใช้อื่นใดนอกจากเป็น วะฮีย์ ที่ถูกประทาน ลงมาเท่านั้น”

(อันนัจม : 3-4)

ดังนั้น อัลลอฮ์ ﷻ จึงทรงปฏิเสธ ไม่ยอมรับความเหมือนหรือคล้าย กับสิ่งถูกสร้างใดๆ ดังดำรัสของพระองค์ที่ว่า

قال الله تعالى ﴿ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ ﴾ الشورى : ١١

“ไม่มีสิ่งใดเหมือน(คล้าย)กับพระองค์” (อัลซุรอ : 11)

พระองค์ทรงยืนยันในพระคุณลักษณะของพระองค์ ตามความเป็นจริง ดังดำรัสของพระองค์ที่ว่า

قال الله تعالى ﴿ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴾ الشورى : ١١

“และพระองค์เป็นผู้ทรงได้ยิน เป็นผู้ทรงเห็น” (อัลซุรอ : 11)

ดังนั้น โองการแรกจึงชี้ให้เห็นว่าไม่สมควร และไม่ต้องการให้มีการตีความใดๆ และจำเป็นจะต้องยืนยันในพระลักษณะของพระองค์ตามความเป็นจริง โดยมีต้องเปรียบเทียบกับสิ่งใด และยังปฏิเสธการเสมอเหมือนหรือคล้ายคลึงกับสิ่งถูกสร้างใดๆ ทั้งสิ้น และชี้ให้เห็นอีกว่ามนุษย์นั้นไม่สามารถที่จะรู้เกี่ยวกับพระองค์ได้ทั้งหมด

ดังที่พระองค์ทรงตรัสว่า

قال الله تعالى ﴿يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِهِ عِلْمًا﴾ طه : 110

“พระองค์ทรงรอบรู้สิ่งต่าง ๆ ที่อยู่เบื้องหน้าและสิ่งที่อยู่เบื้องหลัง
ของพวกเขา โดยที่มนุษย์ไม่อาจจะรู้สิ่งดังกล่าวได้เลย” (ฏอฮา : 110)

ประเด็นที่สอง : การอบรม สั่งสอน ตักเตือน

บรรดานักปราชญ์ (อุละมาอ์) ต่างมีมติเป็นเอกฉันท์ว่า อัลลอฮ์ ﷻ ได้ส่งผู้อบรมสั่งสอน ผู้ตักเตือนและผู้ส้าทับมาสู่แผ่นดิน เพื่อให้ระลึกอยู่เสมอว่า อัลลอฮ์ ﷻ ทรงเฝ้าดูและทรงรอบรู้ คือมนุษย์จะต้องพินิจพิจารณาว่าพระเจ้าของเขากำลังเฝ้าตรวจสอบเขาอยู่ ผู้ทรงรอบรู้ทุกสิ่งทั้งที่ปกปิดและที่เปิดเผย บรรดาอุละมาอ์ได้ยกตัวอย่างเกี่ยวกับผู้บอกเตือนและผู้ส้าทับไว้ จึงทำให้สิ่งที่อยู่กับการคิดนั้น กลายมาสัมผัสได้

พวกเขาบอกว่ามีกษัตริย์องค์หนึ่ง มีร่างกายกำยำแข็งแรง มีองครักษ์ถือดาบพร้อมที่จะเชือดเฉือน มีที่รองเลือดวางอยู่พร้อมที่จะลงโทษ ยืนอยู่เหนือศีรษะเขา พร้อมทั้งกษัตริย์มีพระธิดาและมเหสีอยู่ด้วย ในสภาพเช่นนี้ย่อมไม่เป็นที่สงสัยเลยว่าจะมีใครสักคนกล้าหรือบังอาจ ที่จะเข้าไปทำยุ่งยากกับพระธิดาและมเหสีของกษัตริย์ โดยที่เขารู้ดีว่ากษัตริย์กำลังจ้องมองดูเขาอยู่ทุกคนล้วนหวาดกลัวยอมจำนนเพื่อให้ตนนั้นปลอดภัย กษัตริย์มีโชติมาตรที่แข็งแกร่งซึ่งปกป้องคุ้มครองขอบเขตหวงห้ามไว้ หากว่าชาวเมืองรู้ว่าเจ้าเมืองของพวกเขา เป็นผู้ที่รอบรู้ทุกสิ่งทุกอย่างที่พวกเขาได้กระทำ พวกเขาจะนอนตาไม่หลับอย่างแน่นอนด้วยความหวาดกลัว พวกเขาจะทิ้งสิ่งไม่ดีทั้งปวงอันเนื่องมาจากความเกรงกลัว !

แต่สำหรับอัลลอฮ์ ﷻ นั้นไม่สามารถเปรียบเทียบได้ พระองค์ทรงยิ่งใหญ่ ทรงสูงส่งยิ่งนัก พระองค์ผู้ทรงรอบรู้ทั้งสิ่งเร้นลับและเปิดเผย ความรู้ของพระองค์นั้นกว้างขวางครอบคลุมยิ่งกว่าผู้ใด และพระองค์เป็นผู้ทรงลงโทษที่รุนแรง เจ็บปวดและทรมานยิ่ง พระองค์เป็นผู้เมตตากรุณา ปราบ เป็นผู้ให้อภัยเสมอ พระองค์เป็นผู้ให้อย่างมากมาย

และอัลลอฮ์ ﷻ ทรงชี้แจงให้ทราบว่าเป้าหมาย (อิกมะฮ์) ที่แท้จริงที่ทรงให้สิ่งต่างๆ ถูกสร้างขึ้นมานั้นเพื่อพระองค์จะได้ทรงทดสอบพวกเขา

ดังคำรัส ของพระองค์ ที่ว่า

قَالَ تَعَالَى: ﴿ إِنَّا جَعَلْنَا مَا عَلَى الْأَرْضِ زِينَةً لِّهَا لِنَبْلُوَهُمْ أَيُّهُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا ﴾ الكهف: 7

“แท้จริง เราได้ทำให้สิ่งที่อยู่บนแผ่นดินเป็นที่ประดับสำหรับมัน เพื่อเราจะทดสอบพวกเขาว่า ผู้ใดในหมู่พวกเขามีผลงานที่ดีเยี่ยม”
(อัลกะฮ์ฟี : 7)

พระองค์ยังได้ตรัสไว้ในซูเราะฮ์ ฮูด อีกว่า

قال الله تعالى ﴿ وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا ﴾ هود 7

“และพระองค์คือผู้สร้างชั้นฟ้าและแผ่นดินในหกวัน และบัลลังก์ของพระองค์อยู่เหนือน้ำ เพื่อพระองค์จะทรงทดสอบพวกท่านว่า ผู้ใดในหมู่พวกท่านที่มีกิจการงานที่ดีเยี่ยม...”
(ฮูด : 7)

อัลลอฮ์ ﷻ ยังตรัสอีกว่า

قال الله تعالى ﴿ الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴾

المك ٢

“พระผู้ทรงให้มีความตาย และให้มีความเป็น เพื่อจะทดสอบพวกเจ้าว่า ผู้ใดบ้างในหมู่พวกเจ้าที่มีผลงานดียิ่ง และพระองค์เป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงให้อภัยเสมอ” (อัลมุลก : 2)

ทั้งสองโองการนี้เป็นการอธิบายความมุ่งหมาย ดังคำรัสของพระองค์ที่ว่า

قال الله تعالى ﴿ وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ﴾ الذاريات ٥٦

“และข้ามิได้สร้างญินและมนุษย์มาเพื่ออื่นใด เว้นแต่เพื่อเคารพภักดีต่อข้า” (อัซซารียาต : 56)

เมื่อเป้าหมายของการสร้างมนุษย์และสิ่งต่าง ๆ ทั้งหลายขึ้นมา เพื่อการทดสอบ ดังนั้นท่านญิบรีลจึงต้องการที่จะอธิบายให้มนุษย์ได้รู้ถึงหนทางแห่งความสำเร็จ และทางแห่งการรอดพ้น ท่านญิบรีลได้กล่าวแก่ท่านนะบี มุฮัมมัด ﷺ ว่า “ช่วยบอกให้ฉันรู้ว่า อะไรคือ การทำความดีหรือคุณธรรม (อิฮ์ซาน)? ทั้ง ๆ ที่พระองค์ ทรงสร้างสิ่งมีชีวิตขึ้นมาเพื่อที่จะทำการทดสอบ” ท่านนะบี มุฮัมมัด ﷺ จึงอธิบายให้ทราบว่าจะนำไปสู่ความดี และคุณธรรม คือ การบอกเตือนสำหรับ การอบรมสั่งสอนนั่นเอง ดังนั้นท่านจึงกล่าวว่า

“الإِحْسَانُ أَنْ تَعْبُدَ اللَّهَ كَأَنَّكَ تَرَاهُ فَإِنْ لَمْ تَكُنْ تَرَاهُ فَإِنَّهُ يَرَاكَ”

“อัลอิฮ์ซาน คือ การที่ท่านภักดี (อิบาดะฮ์) ต่ออัลลอฮ์ เสมือนกับว่า ท่านมองเห็นพระองค์ แม้ว่าคุณจะมองไม่เห็นพระองค์ก็ตาม แต่ทว่าพระองค์ทรงมองเห็นท่านอยู่”

ด้วยเหตุนี้ไม่ว่าท่านจะเปิด อัลกุรอาน หน้าใดก็ตามจะพบว่าในนั้นมี คำสำคัญ ตกเดือนอยู่ทั้งสิ้น

อัลลอฮ์ ﷻ ทรงตรัสว่า

قال الله تعالى ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ وَنَعَلَمُ مَا تُوَسْوِسُ بِهِ نَفْسُهُ
وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ﴾ ق ١٦

“และโดยแน่นอน เราได้บังเกิดมนุษย์มา และเรารู้อย่างที่จิตใจ
ของเขากระซิบกระซาบแก่เขา และเรานั้นใกล้ชิดเขายิ่งกว่าเส้นเลือด
ชีวิตของเขาเสียอีก” (กีอฟ : 16)

อัลลอฮ์ ﷻ ทรงตรัสว่า

قال الله تعالى ﴿مَا يَلْفِظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عَتِيدٌ﴾ ق ١٨

“ไม่มีคำพูดใดๆ ที่เขากล่าวออกมา เว้นแต่ใกล้ๆ เขานั้นมี
(มะลัก) ผู้เฝ้าติดตาม ผู้เตรียมพร้อม(ที่จะบันทึก)” (กีอฟ : 18)

อัลลอฮ์ ﷻ ทรงตรัสว่า

قال الله تعالى ﴿فَلَنَقُصَّنَّ عَنْهُمْ بَعْلَمٌ وَمَا كُنَّا غَائِبِينَ﴾ الأعراف ٧

“แน่นอน เราจะนำความรู้มาเล่าให้พวกเขาฟัง และเรา ไม่เคย
หายไปไหน” (อัลอะอ์รอฟ : 7)

อัลลอฮ์ ﷻ ทรงตรัสว่า

قال الله تعالى ﴿ وَمَا تَكُونُ فِي شَأْنٍ وَمَا تَتْلُوا مِنْهُ مِنْ قُرْآنٍ وَلَا تَعْمَلُونَ مِنْ عَمَلٍ إِلَّا كُنَّا عَلَيْكُمْ شُهُودًا إِذْ تُفِيضُونَ فِيهِ وَمَا يَعْزُبُ عَنْ رَبِّكَ مِنْ مِثْقَالِ ذَرَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَلَا أَصْغَرَ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرَ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ﴾ يونس 61

“และเจ้ามิได้อยู่ในเรื่องหนึ่งเรื่องใด และเจ้ามิได้อ่านบางส่วนจากมันในอัลกุรอาน และพวกท่านมิได้กระทำการใด ๆ เว้นแต่เราได้เป็นพยานแก่พวกท่าน ในขณะที่พวกท่านกำลังจะนอบอยู่ในเรื่องนั้น และจะไม่รอดพ้นจากพระเจ้าของเจ้า (การกระทำใด ๆ) ที่มีน้ำหนักเท่าธุลีทั้งในแผ่นดินและในชั้นฟ้า และที่เล็กกว่านั้นและที่ใหญ่กว่านั้น เว้นแต่อยู่ในบันทึกอันชัดแจ้งทั้งสิ้น” (ยูนุส : 61)

อัลลอฮ์ ﷻ ทรงตรัสว่า

قال الله تعالى ﴿ أَلَا إِنَّهُمْ يَتَّبِعُونَ صُدُورَهُمْ لَيَسْتَخِفُّوا مِنْهُ أَلَّا حِينَ يَسْتَعْتُونَ رَبَّهُمْ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴾ هود ๐

“พึงรู้เถิดแท้จริงพวกเขาปกปิดความลับในทรวงอกของพวกเขา เพื่อพวกเขาจะซ่อนความเป็นศัตรูจากพระองค์ พึงรู้เถิดขณะที่พวกเขาเอาเสื้อผ้าของพวกเขาปกคลุมตัวนั้น พระองค์ทรงรู้สิ่งที่พวกเขาปกปิด และสิ่งที่พวกเขาเปิดเผย แท้จริงพระองค์เป็นผู้ทรงรอบรู้สิ่งที่อยู่ในทรวงอก” (ฮูด : 5)

และทุกเรื่องที่เหมือนกันนี้มีอยู่ใน อัลกุรอาน !

ประเด็นที่สาม :

ความแตกต่างระหว่างการทำงานที่ดี และที่ไม่ดี

อัลกุรอาน ได้แยกแยะให้เห็นว่าการทำงานที่ดีนั้น ประกอบไปด้วย 3 ประการ และเมื่อใดที่ขาดหายไปแม้เพียงประการเดียว การงานนั้นจะไม่มีประโยชน์ให้กับผู้กระทำแต่อย่างใดในวันกิยามะฮ์

ประการแรก คือ การงานนั้นจะต้องถูกต้องตรงตามที่ท่านนะบี มุฮัมมัด ﷺ ได้นำมา

อัลลอฮ์ ﷻ ทรงตรัสว่า

قال الله تعالى ﴿ وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا ﴾ الحشر 7

“...และอันใดที่เราะซูลได้นำมายังพวกเจ้าก็จงยึดเอาไว้ และอันใดที่ท่านได้ห้ามพวกเจ้าก็จงละเว้นเสีย...” (อัลฮัจร : 7)

และพระองค์ยังตรัสไว้อีกว่า

قال الله تعالى ﴿ مَنْ يُطِيعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ ﴾ النساء 80

“ผู้ใดที่เชื่อฟังเราะซูล แน่نونเขาก็เชื่อฟังอัลลอฮ์แล้ว...”

(อันนิซาอ์: 80)

อัลลอฮ์ ﷻ ทรงตรัสว่า

قَالَ تَعَالَى: ﴿ قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ

عَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿ آل عمران : ٣١

“หากพวกท่านรักอัลลอฮ์ ก็จงปฏิบัติตามฉัน อัลลอฮ์ก็จะทรงรักพวกท่าน และจะทรงอภัยโทษให้แก่พวกท่านซึ่งโทษทั้งหลายของพวกท่าน และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงอภัยโทษ ผู้ทรงเมตตาเสมอ”

(อาละอิมรอน : 31)

อัลลอฮ์ ﷻ ทรงตรัสว่า

قال الله تعالى ﴿ أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنْ بِهِ اللَّهُ

الشورى ٢١

“หรือว่าพวกเขามีภาคีต่าง ๆ ที่ได้กำหนดศาสนาแก่พวกเขา ซึ่งอัลลอฮ์มิได้ทรงอนุมัติ...”

(อัลซุรฺรอ: 21)

อัลลอฮ์ ﷻ ทรงตรัสว่า

قال الله تعالى ﴿ آءِ اللَّهُ أَذِنَ لَكُمْ أَمْ عَلَى اللَّهِ تَفْتَرُونَ ﴿ يونس ٥٩

“อัลลอฮ์ทรงอนุมัติให้แก่พวกท่านหรือพวกท่านปั้นแต่งให้แก่อัลลอฮ์”

(ยูनुส : 59)

ประการที่สอง การงานนั้นๆ จะต้องทำด้วยความบริสุทธิ์ใจ เพื่ออัลลอฮ์ ﷻ เพียงพระองค์เดียวเท่านั้น

อัลลอฮ์ ﷻ ทรงตรัสว่า

قال الله تعالى ﴿ وَمَا أَمْرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ ﴾ البينة ٥

“และพวกเขามีได้ถูกใช้ให้กระทำอื่นใด นอกจากเพื่อให้พวกเขา เคารพภักดีต่ออัลลอฮ์เป็นผู้มีเจตนาบริสุทธิ์ใจในการภักดีต่อพระองค์...” (อัลบัยยีนะฮ์ : 5)

อัลลอฮ์ ﷻ ทรงตรัสว่า

قال الله تعالى ﴿ قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ ﴾ وَأُمِرْتُ لِأَنْ أَكُونَ أَوَّلَ الْمُسْلِمِينَ ﴿ قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴾ قُلِ اللَّهُ أَعْبُدُ مُخْلِصًا لَهُ دِينِي ﴿ فَاعْبُدُوا مَا شِئْتُمْ مِنْ دُونِهِ ﴾ الزمر ١١-١٥

“จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) แท้จริงฉันได้ถูกบัญชาให้เคารพภักดีต่ออัลลอฮ์โดยเป็นผู้มีความบริสุทธิ์ใจในศาสนาต่อพระองค์ และฉันได้ถูกบัญชาให้เป็นคนแรกของบรรดาผู้ที่นอบน้อม จงกล่าวเถิด(มุฮัมมัด) แท้จริงฉันกลัวการลงโทษแห่งวันอันยิ่งใหญ่ หากฉันฝ่าฝืนพระเจ้าของฉัน จงกล่าวเถิด เฉพาะอัลลอฮ์เท่านั้นที่ฉันเคารพภักดี โดยเป็นผู้มีความบริสุทธิ์ใจในศาสนาของฉันต่อพระองค์ ดังนั้น พวกท่านจงสักการบูชาตามที่พวกท่านประสงค์อื่นจากพระองค์เถิด”

(อัลซุหม์ร : 11-15)

ประการที่สาม การงานนั้นจะต้องตั้งอยู่บนพื้นฐานของหลักการ เชื่อมั่นที่ถูกต้อง เพราะการงานนั้นเปรียบเสมือนผ้า เพดาน หลังคา และหลักความเชื่อมั่นนั้นเปรียบเสมือนรากฐาน ดังที่อัลลอฮ์ ﷻ ทรงตรัสว่า

قال الله تعالى ﴿ وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ ﴾ النساء ١٢٤

“และผู้ใดกระทำให้สิ่งที่ดีงาม ไม่ว่าจะเป็นเพศชายหรือเพศหญิง ก็ตาม ในฐานะที่เขาเป็นผู้ศรัทธา...” (อันนิซอาฮ์ : 124)

อัลลอฮ์ ﷻ ทรงเจาะจงในดำรัสของพระองค์ด้วยคำว่า “ในฐานะที่เขาเป็นผู้ศรัทธา (มุฮิมิน)” และพระองค์ยังตรัสถึงผู้ที่ปฏิเสธศรัทธา ที่มีใช้มุฮิมินไว้อีกด้วย

ดังดำรัสของพระองค์ที่ว่า

قال الله تعالى ﴿ وَقَدِمْنَا إِلَىٰ مَا عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنَاهُ هَبَاءً مَّنثُورًا ﴾ الفرقان ٢٣

“และเราได้มุ่งสู่การงานของพวกเขา ที่พวกเขาได้ปฏิบัติ แล้วเราจะทำให้มันไร้ค่ากลายเป็นละอองผงฝุ่นที่ปลิวว่อน(อันเนื่องจากการปฏิเสธศรัทธา)” (อัล ฟุรกอน : 23)

และอัลลอฮ์ ﷻ ตรัสอีกว่า

قال الله تعالى ﴿ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَيْسَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ إِلَّا النَّارُ وَحَبِطَ مَا صَنَعُوا فِيهَا وَبَاطِلٌ مَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴾ هود ١٦

“ชนเหล่านั้น พวกเขาจะไม่ได้รับการตอบแทนอันใดในโลกอาคิเราะฮ์ นอกจากไฟนรก และสิ่งที่พวกเขาได้กระทำไว้ในโลกคุณยาก็ไร้ผล และสิ่งที่พวกเขาได้กระทำไว้ก็สูญเปล่า (เนื่องจากการไม่ศรัทธา)” (ฮุ้ด : 16)

ประเด็นที่สี่ :

การศึกษาคำตัดสินที่ไม่เป็นไปตามบทบัญญัติศาสนา

อัลกุรอานได้แจกแจงให้ทราบว่า การกระทำที่ขัดต่อหลักการอัลอิสลาม เป็นการปฏิเสธอย่างชัดเจน และเป็นการตั้งภาคี (ชริก) ต่ออัลลอฮ์ ﷻ และ ครั้งเมื่อซัยญอนได้ยุยงผู้ปฏิเสธศรัทธาในมักกะฮ์ให้ถามท่านนะบีมุฮัมมัด ﷺ ถึงแพะที่เพิ่งตาย โดยถามว่า ใครเป็นคนฆ่ามัน ? ซึ่งท่าน นะบีมุฮัมมัด ﷺ ตอบว่า “อัลลอฮ์ ﷻ เป็นผู้ฆ่าแพะนั้น” (บันทึกโดย อัตติรมิซีย์ และอันนะซาอีย์ จากรายงานของอิบนุ อับบาส)

ดังนั้น มันจึงยุยงพวกเขาเหล่านั้นให้กล่าวกับท่านนะบีมุฮัมมัด ﷺ ว่า “สิ่งที่พวกท่านเชือดมันด้วยกับมือของพวกท่านถือว่าเป็นที่อนุมัติ (ฮะลาล) และสิ่งที่อัลลอฮ์ ﷻ ทรงเชือดด้วยกับพระหัตถ์อันทรงเกียรติของพระองค์ ถือว่าเป็นที่ต้องห้าม (ฮะรอม)! ถ้าเป็นเช่นนั้นแล้ว พวกท่านทั้งหลายก็คิดว่า อัลลอฮ์ ﷻ นะซี ! “

อัลลอฮ์ ﷻ จึงประทานโองการต่อไปนี้ลงมา คือ

قال الله تعالى ﴿ وَإِنَّ الشَّيْطَانَ لَيُوحُونَ إِلَىٰ أَوْلِيَآئِهِمْ لِيُجَادِلُوكُمْ وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ ﴾ الأنعام ١٢١

“...และแท้จริง บรรดาซัยญอนนั้นจะกระซิบกระซาบ แก่บรรดาสหายของพวกมัน เพื่อที่พวกเขาจะได้โต้เถียงกับพวกเจ้า และหากว่าพวกเจ้า เชื่อฟังพวกเขาแล้ว แน่نونพวกเจ้าก็เป็นผู้ให้มีภาคีขึ้น” (อัลอันอาม : 121)

และการที่ไม่มีอักษร “ฟาอ์” อยู่ในประโยคที่ว่า **إنكم لمشركون** นั้น เป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนของอักษร”ลาม”ว่า หมายถึง “การสาบาน” นั่นคือ เป็นการสาบานจาก อัลลอฮ์ ﷻ ที่ทรงสาบาน ในโอองการอันทรงเกียรตินี้ว่า

ผู้ใดที่เชื่อฟัง ชัยฎอน ในการกำหนดและอนุญาตให้กินซากสัตว์ที่ตายเองได้เท่ากับว่าเขาผู้นั้นเป็น “ผู้ตั้งภาคี”(มุชริก) และเป็น “ชิริกอัคร์” (บาปใหญ่) ออกนอกแนวทางของศาสนาอิสลามทำให้พ้นสภาพจากการเป็นมุสลิม โดยมีมติเป็นเอกฉันท์ของบรรดาอุลามะอ์ (นักปราชญ์) และในวันกียามะฮ์ผู้ที่กระทำการดังกล่าวนั้นจะถูกพระองค์ตำหนิและถูกลงโทษอย่างเจ็บปวด ทรมาน ตลอดกาล

ดังดำรัสของพระองค์ที่ว่า

قال الله تعالى ﴿ أَلَمْ أَعْهَدْ إِلَيْكُمْ يَا بَنِي آدَمَ أَنْ لَا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿ ٦٠﴾
وَأَنْ اعْبُدُونِي هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿ ٦١﴾

“ข้ามิได้บัญชากับพวกเจ้าดอกหรือ โอ้ลูกหลานของอาดัมเอ๋ย! ว่าพวกเจ้าอย่าได้เคารพบูชาต่อชัยฎอนมารร้าย แท้จริง มันนั้นเป็นศัตรูตัวฉกาจของพวกเจ้า และพวกเจ้าจงเคารพภักดีต่อข้า นี่คือนแนวทางอันเที่ยงตรง” (ยาซีน : 60-61)

และอัลลอฮ์ ﷻ ยังได้นำคำพูดของนะบีอิบรอฮีม ؑ สหายคนสนิทของพระองค์ ที่ว่า

قَالَ تَعَالَى: ﴿ يَا بَنِي آدَمَ لَا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلرَّحْمَنِ عَصِيًّا ﴿ ٤٤﴾

“โอ้ พ่อเจ้า! อย่าเคารพบูชาชัยฏอนเป็นอันขาด แท้จริงชัยฏอน
นั้น มันดีอັນ ต่อพระผู้ทรงกรุณาปรานี” (มัรยัม : 44)

คือ อย่าได้ปฏิบัติตามชัยฏอนในสิ่งที่เป็นการปฏิเสธศรัทธา และ
เป็นการละเมิดฝ่าฝืนต่ออัลลอฮ์ ﷻ พระองค์ตรัสว่า

قال الله تعالى ﴿ إِن يَدْعُونَ مِن دُونِنَا إِلَّا إِنَانَا وَإِن يَدْعُونَ إِلَّا شَيْطَانًا مَّرِيدًا ﴾ النساء 117

“พวกเขาจะไม่วิงวอนขออื่นจากพระองค์ นอกจากเจว็ดหญิง
และพวกเขาจะไม่วิงวอน นอกจากต่อชัยฏอนที่ดื้อด้นเท่านั้น”

(อันนิซอาฮ์ : 117)

คือพวกเขาจะไม่เคารพบูชาใครนอกจากชัยฏอนเท่านั้น และนั่นคือ
การที่พวกเขาปฏิบัติตามบทบัญญัติของชัยฏอนนั่นเอง

อัลลอฮ์ ﷻ ทรงตรัสว่า

قال الله تعالى ﴿ وَكَذَلِكَ زَيْنَ لِكَثِيرٍ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ قَتَلَ أَوْلَادِهِمُ شُرَكَاءُهُمْ ﴾ الأنعام 137

“และในทำนองนั้นแหละ บรรดาภาคีของพวกเขา ได้ทำให้
สวयงามแก่จำนวนมากมายในหมู่มุชริกีน ซึ่งการฆ่าลูก ๆ ของพวกเขา...”

(อัลอันอาม:137)

ดังนั้น จึงเรียกพวกเขาว่าบรรดาผู้ตั้งภาคี ที่ร่วมผสมโรงไปกับการ
เชื่อฟังตามชัยฏอน โดยการฝ่าฝืนอัลลอฮ์ ﷻ ด้วยการฆ่าลูก ๆ ของพวกเขาเอง
และเมื่อ อะดีย์ บิน ฮาติม ﷺ ได้ถาม ท่านนะบีมุฮัมมัด ﷺ ถึงโองการ ที่ว่า

قَالَ تَعَالَى: ﴿ اتَّخَذُوا أَعْبَادَهُمْ وَرُءُوبَهُمْ أَرْكَابًا مِّن دُونِ اللَّهِ وَالْمَسِيحَ ابْنَ

مَرْيَمَ ﴾ التوبة: 31

“พวกเขา (ชาวคริสต์) ได้ยึดเอาบรรดานักปราชญ์ และบรรดา
บาทหลวงของพวกเขาเป็นพระเจ้า อื่นจากอัลลอฮ์และยึดเอา อัลมะซีหฺ
บุตรของมัรยัม เป็นพระเจ้าด้วย ...” (อัตเตวารีย์ : 31)

ท่านนะบีมุฮัมมัด ﷺ ได้ตอบว่าความหมายของคำว่า “ยึดเอา
บรรดาบาทหลวงของพวกเขาเป็นพระเจ้า” คือการปฏิบัติตามพวกเขา
ในการที่พวกเขาห้าม (ฮะรออม) ในสิ่งที่อัลลอฮ์ ﷻ ทรงอนุมัติ (ฮะลาล)
และการที่พวกเขาอนุมัติ (ฮะลาล) ในสิ่งที่อัลลอฮ์ ﷻ ทรงห้าม (ฮะรออม)
นั่นเอง” (บันทึกโดยอัครมิซีย์ ฮะดีษเลขที่ 3095 และอัลบัยฮะกีย
ฮะดีษเลขที่ 10/116)

อัลลอฮ์ ﷻ ทรงตรัสว่า

قال الله تعالى ﴿ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ آمَنُوا بِمَا نُزِّلَ إِلَيْكَ وَمَا نُزِّلَ مِنْ قَبْلِكَ
يُرِيدُونَ أَنْ يُتَحَاكَمُوا إِلَى الطَّاغُوتِ وَقَدْ أُمِرُوا أَنْ يَكْفُرُوا بِهِ
وَيُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُضِلَّهُمْ ضَلَالًا بَعِيدًا ﴾ النساء : ٦٠

“เจ้ามิได้มองดูบรรดาผู้ที่อ้างตนว่า พวกเขา นั้นศรัทธาต่อสิ่งที่
ถูกประทานลงมาแก่เจ้า และสิ่งที่ถูกประทานมาก่อนเจ้าดอกหรือ โดยที่
เขาเหล่านั้นต้องการที่จะใช้ “อัญญาอชุต” ในการตัดสิน ทั้ง ๆ ที่พวกเขา
ถูกใช้ให้ปฏิเสธมัน และชัยฏอนนั้น ต้องการที่จะให้พวกเขาหลงทางที่
ห่างไกล” (อันนิซฮา : 60)

อัญญาอชุต คือ เจว็ด หรือสิ่งที่ถูกเคารพบูชานอกเหนือไปจากอัลลอฮ์ ﷻ

อัลลอฮ์ ﷻ ทรงตรัสว่า

قال الله تعالى ﴿ وَمَنْ لَمْ يَحْكُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ ﴾ المائدة ๔๔

“...และผู้ใดที่ไม่ได้ตัดสินด้วยกับสิ่งที่อัลลอฮ์ได้ทรงประทานลงมาแล้ว ชนเหล่านี้แหละ คือผู้ปฏิเสธการศรัทธา” (อัลมาอิดะฮ์ : 44)

อัลลอฮ์ ﷻ ทรงตรัสว่า

قال الله تعالى ﴿ أَفَغَيَّرَ اللَّهُ أَبْتِغِي حُكْمًا وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ إِلَيْكُمُ الْكِتَابَ مُفَصَّلًا
وَالَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْلَمُونَ أَنَّهُ مُنَزَّلٌ مِنْ رَبِّكَ بِالْحَقِّ
فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُتَمَرِّينَ ﴾ الأنعام 114

“อื่นจากอัลลอฮ์กระนั้นหรือ ที่ฉันจะแสวงหาผู้ชี้ขาด ทั้ง ๆ ที่พระองค์เป็นผู้ทรงประทานคัมภีร์ลงมาแก่พวกท่านในสภาพที่ถูกแจกแจงไว้อย่างละเอียด และบรรดาผู้ที่เรา (อัลลอฮ์ ﷻ) ได้ให้คัมภีร์แก่พวกเขานั้น พวกเขารู้ดีว่าแท้จริงอัลกุรอานนั้น ถูกประทานมาจากพระเจ้าของเจ้า ด้วยความเป็นจริง และเจ้าอย่าได้อยู่ในหมู่ผู้สงสัยเป็นอันขาด” (อัลอันอาม : 114)

อัลลอฮ์ ﷻ ทรงตรัสว่า

قال تعالى ﴿ وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ صِدْقًا وَعَدْلًا لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِهِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴾ الأنعام: 115

“และถ้อยคำแห่งพระเจ้าของเจ้านั้นครบถ้วนสมบูรณ์แล้ว ซึ่งความสัจจะ และความยุติธรรม ไม่มีผู้ใดเปลี่ยนแปลงบรรดาถ้อยคำของพระองค์ได้ และพระองค์คือผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงรอบรู้”

(อัลอันอาม : 115)

ดังนั้น พระดำรัสของพระองค์ที่ว่า **صِدْقًا** นั้น หมายถึง ชาวคราวที่
สัจจริงและ **صِدْقًا** หมายถึง บทบัญญัติที่มีความเที่ยงธรรม

อัลลอฮ์ ﷻ ทรงตรัสว่า

قال الله تعالى ﴿ أَفَحُكْمَ الْجَاهِلِيَّةِ يَبْغُونَ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ حُكْمًا لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴾
๑๐. ๕๓

“ข้อตัดสินสมัยญาอิลียะฮ์ กระนั้นหรือ ที่พวกเขาปรารถนา
และใครเล่าที่จะมีข้อตัดสินที่ดียิ่งไปกว่าอัลลอฮ์สำหรับกลุ่มชน
ที่ศรัทธาเชื่อมั่น” (อัลมาอิดะฮ์ : 50)

“ญาอิลียะฮ์” คือ ยุคสมัยก่อนศาสนาอิสลาม เป็นยุคที่โง่เขลา มีแต่
การกดขี่และข่มเหง ไม่มีความยุติธรรม

ประเด็นที่ห้า : เกี่ยวกับสภาพสังคม

อัลกุรอานอันทรงคุณค่าได้ปรับปรุงและแก้ไขสภาพสังคม และได้ให้แสงสว่างนำทางที่เที่ยงตรงกับมนุษย์ไว้อีกด้วย มนุษย์ที่มีฐานะ ตำแหน่งสูง ควรพิจารณาดูว่า อัลกุรอานได้ใช้ให้ผู้นำปฏิบัติตนอย่างไรเพื่อเป็นประโยชน์ต่อสังคม

อัลลอฮ์ ﷻ ทรงตรัสว่า

قال الله تعالى ﴿وَاخْفِضْ جَنَاحَكَ لِمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ الشعراء ๒๑๐

“และจงลดปีก (สภาพอ่อนโยน) ของเจ้าต่อบรรดาผู้ศรัทธาที่ปฏิบัติตามเจ้า”
(อัซซุอะรอฮ์: 215)

อัลลอฮ์ ﷻ ทรงตรัสว่า

قال الله تعالى ﴿فَبِمَا رَحْمَةٍ مِنَ اللَّهِ لِنْتَ لَهُمْ وَلَوْ كُنْتَ فَظًا غَلِظَ الْقَلْبُ لَأَنَّفُضُوا مِنْ حَوْلِكَ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ﴾ آل عمران ๑๐๙

“ดังนั้น เนื่องด้วยกับความกรุณาเมตตาจากอัลลอฮ์นั่นเอง เจ้า (มุฮัมมัด) จึงได้สภาพอ่อนโยนต่อพวกเขา และหากเจ้าเป็นผู้ประพฤติดุร้ายซ้า และมีจิตใจที่แข็งกระด้างแล้วไซ้ร้ แน่หนอนพวกเขาก็ยอมแยกตัวออกไปจากรอบ ๆ เจ้ากันแล้ว ดังนั้นจงอภัยให้แก่พวกเขา

และจงขอกฎโทษให้แก่พวกเขาด้วย และจงปรึกษาหารือกับพวกเขา
ในกิจการทั้งหลาย...” (อาละอิมรอน : 159)

จงพิจารณาว่าอัลกุรอานได้สั่งใช้ให้ผู้ที่อยู่ในสังคมโดยรวมนั้นปฏิบัติ
ต่อบรรดาผู้นำของพวกเขาอย่างไร?

อัลลอฮ์ ﷻ ทรงตรัสว่า

قال الله تعالى ﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولَى الْأَمْرِ مِنْكُمْ ﴾
النساء ๐๙

“โอ้ผู้ศรัทธาทั้งหลาย จงเชื่อฟังอัลลอฮ์และ จงเชื่อฟังเราะซูล
เถิด และ ผู้ปกครองในหมู่พวกเจ้าด้วย...” (อันนิซอาฮ์:59)

จงดูเถิดว่าประชาชนถูกกำชับให้ปฏิบัติต่อสถาบันครอบครัวอย่างไร
บ้าง ? โดยเฉพาะลูกๆ และบรรดาภรรยาของพวกเขา

อัลลอฮ์ ﷻ ทรงตรัสว่า

قال الله تعالى ﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ
عَلَيْهَا مَلَائِكَةٌ غِلَاطٌ شِدَادٌ لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ ﴾ التحريم 6

“โอ้บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย จงปกป้องคุ้มครองตัวของพวกเจ้าและ
ครอบครัวของพวกเจ้าให้พ้นจากไฟนรก ซึ่งเชื้อเพลิงของมันคือมนุษย์
และก้อนหิน มีมลาอิกะฮ์ ผู้แข็งแกร่ง หัวหาญ คอยเฝ้ารักษามันอยู่
พวกเขาจะไม่ฝ่าฝืนคำสั่งของอัลลอฮ์ในสิ่งที่พระองค์ทรงมีบัญชาแก่
พวกเขา และพวกเขาจะปฏิบัติตามบัญญัติตามบัญญัติอย่างเคร่งครัด”

(อัตตะฮหฺหิม : 6)

จงพิจารณาดูว่า สังคมนั้นถูกเตือนให้ระมัดระวัง ปกป้องคุ้มครองกันเอาไว้ โดยตรงอย่างไร หากพบว่ามีการกระทำที่ไม่สมควรที่จะให้อภัยหรือยกโทษให้ ประการแรกคือ ให้ระมัดระวังป้องกันไว้ก่อน ประการที่สอง คือ การให้อภัย และการยกโทษให้

อัลลอฮ์ ﷻ ทรงตรัสว่า

قال الله تعالى ﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن مِّنْ أَرْوَاحِكُمْ وَأَوْلَادِكُمْ عَدُوًّا لَكُمْ فَاحذَرُوهُمْ
وَإِن تَعْفُوا وَتَصْفَحُوا وَتَغْفِرُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴾ التغابن ١٤

“โอ้บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลายแท้จริงในบรรดาศัตรูครองของพวกเจ้า และบรรดาลูก หลานของพวกเจ้านั้น มีบางคนเป็นศัตรูกับพวกเจ้า ดั่งนั้น จงระวังพวกเขาให้ดี และหากพวกเจ้าอภัย และยกโทษให้พวกเขา แท้จริง อัลลอฮ์ นั้นเป็นผู้ทรงอภัย เป็นผู้ทรงเมตตาเสมอ” (อัตตะฮอบูน : 14)

จงพิจารณาดูว่าแต่ละส่วนของสังคมนั้น อัลกุรอาน ได้ใช้ให้ปฏิบัติ ต่อกันอย่างไร?

อัลลอฮ์ ﷻ ทรงตรัสว่า

قال الله تعالى ﴿ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَاءِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَيَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ
وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴾ النحل ٩٠

“แท้จริงอัลลอฮ์ทรงใช้ให้รักษาความยุติธรรม และทำดี และให้ บริจาคแก่ญาติที่ใกล้ชิด และให้ละเว้นจากการทำสิ่งที่ลามก และการ ชั่วช้า และการอธรรม พระองค์ทรงตักเตือนพวกเจ้า เพื่อพวกเจ้าจะได้ รำลึก” (อันนะฮ์ลุ : 90)

และอัลลอฮ์ ﷻ ได้ตรัสว่า

قال الله تعالى ﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِّنَ الظَّنِّ إِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ إِثْمٌ وَلَا تَحَسُّسُوا وَلَا يَغْتَبَ بَعْضُكُم بَعْضًا ﴾ الحجرات ١٢

“โอ้บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย จงห่างไกลจากส่วนใหญ่ของการสงสัยแท้จริงการสงสัยบางอย่างนั้นเป็นบาป และพวกเจ้าจงอย่าสอดแนมและบางคนในหมู่พวกเจ้าอย่านิทาซึ่งกันและกัน” (อัลหุญรอต : 12)

อัลลอฮ์ ﷻ ทรงตรัสว่า

قال الله تعالى ﴿ لَا يَسْخَرُ قَوْمٌ مِّن قَوْمٍ عَسَىٰ أَن يَكُونُوا خَيْرًا مِنْهُمْ وَلَا نِسَاءٌ مِّن نِّسَاءٍ عَسَىٰ أَن يَكُنَّ خَيْرًا مِنْهُنَّ وَلَا تَلْمِزُوا أَنفُسَكُمْ وَلَا تَنَابَزُوا بِالْأَلْقَابِ بِئْسَ الإِسْمُ الفُسُوقُ بَعْدَ الإِيمَانِ وَمَن لَّمْ يَتُبْ فَأُولَئِكَ هُم الظَّالِمُونَ ﴾ الحجرات ١١

“ชนกลุ่มหนึ่งอย่าได้เยาะเย้ยชนอีกกลุ่มหนึ่ง บางทีพวกที่ถูกเยาะเย้ยนั้นจะดีกว่าพวกที่เยาะเย้ยก็ได้ และสตรีอย่าได้เยาะเย้ยสตรีอีกกลุ่มหนึ่ง บางทีกลุ่มที่ถูกเยาะเย้ยจะดีกว่ากลุ่มที่เยาะเย้ย และพวกเจ้าอย่าได้ตำหนิตัวของพวกเจ้าเอง และอย่าได้เรียกกันด้วยฉายาที่เจ้าตัวไม่ชอบ นามเหล่านั้นเป็นสิ่งที่เลวเป็นการฝ่าฝืนหลังจากที่ได้มีการศรัทธากันแล้ว และผู้ใดที่ไม่สำนึกผิดชนเหล่านั้นคือ บรรดาผู้อธรรม” (อัลหุญรอต : 11)

อัลลอฮ์ ﷻ ได้ตรัสว่า

قال الله تعالى ﴿ وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ ﴾ المائدة ٢

“...และพวกเจ้าจงช่วยเหลือกัน ในสิ่งที่เป็นคุณธรรมและความ
ยำเกรง และจงอย่าช่วยกันในเรื่องที่เป็นบาป และเป็นศัตรูกัน”

(อัลมาอิดะฮฺ : 2)

อัลลอฮ์ ﷻ ทรงตรัสว่า

قال الله تعالى ﴿ إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ ﴾ الحجرات 10

“แท้จริง บรรดาผู้ศรัทธาอันนั้น เป็นพี่น้องกัน...” (อัลหุญรูต : 10)

อัลลอฮ์ ﷻ ทรงตรัสว่า

قال الله تعالى ﴿ وَأَمْرُهُمْ شُورَى بَيْنَهُمْ ﴾ الشورى 38

“...และกิจการของพวกเขา มีการปรึกษารือกันในระหว่าง
พวกเขา...” (อัลซุรฮฺ : 38)

ในเมื่อสังคมไม่มีทางที่จะรอดพ้นปลอดภัยไปจากการอิจฉาริษยา
และการแก่งแย่งชิงดีชิงเด่นกัน มีผู้จ้องจะรุกรานตั้งตนเป็นใหญ่และเป็นศัตรู
กันในสังคม ไม่ว่าจะป็นญินหรือมนุษย์ก็ตามที่ นักกวีได้กล่าวไว้ว่า “อันบุคคล
นั้นจะหนีให้พ้นไปจากฝ่ายตรงข้ามไม่ได้ดอก แม้ว่าเขาจะพยายามหนีไปอยู่
โดยลำพังบนยอดเขากก็ตาม” ในเมื่อสังคมต้องการรักษาโรคดังกล่าวนี้ และ
ความอันตรายของมันได้แพร่กระจายไปทั่ว อัลลอฮ์ ﷻ ได้ทรงแจกแจงวิธีการ
รักษาไว้ในคัมภีร์ของพระองค์ 3 ขั้นตอนด้วยกันโดยแจ้งให้ทราบว่ วิธีการรักษา
การเป็นศัตรูจากมนุษย์คือ ด้วยการใช้การหลีกเลี่ยงจากความชั่วร้าย และให้ตอบโต้
ความไม่ดีด้วยการกระทำที่ดีกว่า คือการใช้ความดีตอบโต้ความชั่ว มนุษย์จะ
ไม่สามารถหนีรอดปลอดภัยจากญินและชัยฏอนได้ นอกจากการขอความ
คุ้มครองความช่วยเหลือจาก อัลลอฮ์ ﷻ ให้พ้นจากความชั่วร้ายของมันเท่านั้น

วิธีที่หนึ่ง คำรัสของอัลลอฮ์ ﷻ เกี่ยวกับชัฎฎอนที่เป็นมนุษย์ ในตอนท้ายของซูเราะฮ์อัลอะฮ์รอฟ ที่ทรงตรัสว่า

قال الله تعالى ﴿ خُذِ الْعَفْوَ وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ وَأَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِينَ ﴾ الأعراف 199

“เจ้า (มุฮัมมัด) จงยึดถือไว้ซึ่งการอภัย และจงใช้ให้กระทำการที่เที่ยงาม และจงผินหลังให้กับบรรดาผู้โง่เขลาทั้งหลายเถิด”

(อัลอะฮ์รอฟ : 199)

และเช่นเดียวกัน เกี่ยวกับชัฎฎอนที่เป็นญิน ดังคำรัสของพระองค์ที่ว่า

قال الله تعالى ﴿ وَإِنَّمَا يَنْزَعَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْغٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴾ الأعراف 200

“และหากมีการยั่วยุใด ๆ จากชัฎฎอนที่กำลังยั่วยุเจ้าอยู่ จงขอความคุ้มครองต่ออัลลอฮ์เถิด แท้จริงพระองค์เป็นผู้ทรงได้ยินเป็นผู้ทรงรอบรู้”

(อัลอะฮ์รอฟ : 200)

วิธีที่สอง คำรัสของอัลลอฮ์ ﷻ ในซูเราะฮ์ “อัล มุมีนูน” ที่ว่า

قال الله تعالى ﴿ اذْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ السَّنَةِ نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَصِفُونَ ﴾ المؤمنون 96

“เจ้าจงโต้ตอบความชั่วด้วยสิ่งที่ดีกว่า เรา (อัลลอฮ์) รู้ดียิ่งในสิ่งที่พวกเขากล่าวหา”

(อัลมุมีนูน : 96)

และเช่นเดียวกัน ในตอนสุดท้ายที่ทรงตรัสว่า

قال الله تعالى ﴿ وَقُلْ رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ ﴿

المؤمنون 97-98 ﴿ وَأَعُوذُ بِكَ رَبِّ أَنْ يَحْضُرُونِ ﴿

“และจงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ ข้าพระองค์ขอความคุ้มครองต่อพระองค์ให้พ้นจากเสียงกระซิบกระซาบของชัยฏอน และข้าพระองค์ขอความคุ้มครองต่อพระองค์ ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ให้พ้นจากการที่พวกมันจะนำความชั่วร้ายมาสู่ข้าพระองค์ด้วยเถิด” (อัลมุมีนูน : 97-98)

วิธีที่สาม คำรัสของอัลลอฮ์ ﷻ ในซูเราะฮ์ “ฟุซซิลัต” และ พระองค์ยังทรงแจ้งเพิ่มเติมให้ทราบว่า ดังกล่าวนั้น เป็นการรักษาที่มาจากปากฟ้าสามารถรักษาโรคที่มาจากชัยฏอนได้ ซึ่งการรักษาด้วยวิธีการดังกล่าวนี้เชื่อว่า จะหายจากโรคร้ายได้ทุกคน จะได้เฉพาะผู้ที่ได้รับเกียรติและผู้มีโชคลาภที่ยิ่งใหญ่เท่านั้น

ดังคำรัสของพระองค์ที่ว่า

قال الله تعالى ﴿ اِذْفَعْ بِآيَتِي هِيَ أَحْسَنُ فَإِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ كَأَنَّهُ وَلِيٌّ حَمِيمٌ ﴿

وَمَا يُلْقَاهَا إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَمَا يُلْقَاهَا إِلَّا ذُو حَظٍّ عَظِيمٍ ﴿ فصلت 34-35

“เจ้าจงเอาชนะความชั่วด้วยความดี แล้วเมื่อนั้นผู้ที่เคยเป็นศัตรูระหว่างเจ้ากับเขา จะกลับกลายเป็นเยี่ยงมิตรที่สนิทกัน และไม่มีผู้ใดจะได้รับความดีนอกจากบรรดาผู้ที่อดทน และจะไม่มีผู้ใดได้รับความดีนั้น นอกจากผู้ที่มีโชคลาภอันใหญ่หลวง” (ฟุซซิลัต : 34-35)

และพระองค์ได้ตรัสในตอนอื่นว่า

قال الله تعالى ﴿ وَإِمَّا يَنْزَغَنَّ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْغٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴾
الأعراف ٢٠٠

“และหากมีการยั่วยุใด ๆ จากชัยภูอนที่กำลังยั่วยุเจ้าอยู่ จงขอ
ความคุ้มครองต่ออัลลอฮ์เถิด แท้จริงพระองค์เป็นผู้ทรงได้ยิน เป็นผู้ทรง
รอบรู้” (อัลอะอ์ร็อฟ : 200)

และยังได้ทรงแจ้งให้ทราบอีกว่า ความสุภาพอ่อนน้อม และนุ่มนวลนั้น
ให้ใช้เฉพาะกับมุสลิมเท่านั้น มิใช่กับผู้ปฏิเสธ ดังดำรัสของพระองค์ ที่ว่า

قال الله تعالى ﴿ فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهُ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ أَذِلَّةٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ
أَعَزَّةٍ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴾ المائدة ٥٤

“อัลลอฮ์จะทรงนำมาซึ่งชนกลุ่มหนึ่ง ที่พระองค์ทรงรักพวกเขา
และพวกเขาก็รักพระองค์ เป็นผู้นอบน้อมถ่อมตนต่อบรรดาผู้ศรัทธา
เป็นผู้ทรงเกียรติเหนือบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา” (อัลมาอิดะฮ์ : 54)

และอัลลอฮ์ ﷻ ได้ตรัสว่า

قال الله تعالى ﴿ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ ﴾
الفتح ٢٩

“มุฮัมมัด คือศาสนทูตของอัลลอฮ์และบรรดาผู้ที่อยู่ร่วมกับเขา
นั้น ล้วนเป็นผู้เข้มแข็ง กล้าหาญ ปฏิบัติเฉียบขาดต่อพวกปฏิเสธศรัทธา
แต่เป็นผู้เมตตาสงสาร อ่อนโยนแก่พวกเดียวกัน...” (อัลฟัจฮ์ : 29)

และพระองค์ยังตรัส อีกว่า

قال الله تعالى ﴿ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ ﴾
التحریم ۹

“โอ้หนะบีเอ๋ย จงต่อสู้กับบรรดาพวกปฏิเสธศรัทธา และบรรดาพวกมูนาฟิกัน (พวกกลับกลอก) และจงแข็งกร้าวกับพวกเขา”

(อัตตะหรีม : 9)

ดังนั้น เมื่อเอาความแข็งกร้าว รุนแรงไปใช้ ในที่ๆ สมควรใช้ความนุ่มนวลอ่อนโยน เท่ากับเป็นการแสดงความโง่เขลาและทำให้เกิดความพินาศเสียหาย และการเอาความนุ่มนวล อ่อนโยนไปใช้ในที่ๆ สมควรจะใช้ความแข็งกร้าว รุนแรง เท่ากับเป็นการแสดงความอ่อนแอ โง่เขลาเบาปัญญานั่นเอง

“เมื่อมีผู้กล่าวว่า จงอดทน สุขุม ให้ตอบว่า สำหรับความสุขุม อดทน นั้นมีที่ของมัน คนหนุ่มที่สุขุมอดทนในที่ๆ มิใช่ที่ของมันนั้น คือคนที่ไม่ใช้สติปัญญา”

ประเด็นที่หก : เกี่ยวกับเศรษฐกิจ

อัลกุรอานได้แจกแจงให้ทราบถึงพื้นฐานสำคัญทางเศรษฐกิจ 2 ประการ
คือ

1. การพิจารณาให้ดี ให้ถูกต้อง ในการแสวงหาทรัพย์สิน
2. การพิจารณาให้ดี ให้ถูกต้อง ในการใช้จ่ายทรัพย์สิน

ท่านจงพิจารณาเหตุเกิดว่า อัลลอฮ์ ﷻ ทรงเปิดหนทางสะดวกไว้ใน
คัมภีร์ของพระองค์อย่างไรในการได้มาซึ่งทรัพย์สิน ด้วยเหตุผลที่สอดคล้อง
กับความเป็นมนุษย์ที่มีเกียรติและมีศาสนา เพื่อเป็นการจุดประกายสู่หนทาง
ดังกล่าว

อัลลอฮ์ ﷻ ทรงตรัสว่า

قال الله تعالى ﴿ فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ فَانْتَشِرُوا فِي الْأَرْضِ وَابْتَغُوا مِنْ فَضْلِ اللَّهِ
الجمعة ١٠

“เมื่อการละหมาดได้สิ้นสุดลงแล้ว พวกเจ้าก็จงแยกย้ายกันไป
ตามหน้าแผ่นดิน และจงแสวงหาความมั่งคั่ง โปรดปรานของอัลลอฮ์เถิด”
(อัลญุมอะฮ์: 10)

และอัลลอฮ์ ﷻ ยังได้ตรัสอีกว่า

قال الله تعالى ﴿لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَبْتَغُوا فَضْلًا مِنْ رَبِّكُمْ﴾ البقرة ١٩٨

“ไม่มีโทษใดๆ แก่พวกเจ้าในการที่พวกเจ้าจะแสวงหาความ
กรุณาโปรดปรานใดๆ จากพระเจ้าของพวกเจ้า...”

(อัลบะเกาะเราะฮ์ : 198)

และอัลลอฮ์ ﷻ ตรัสว่า

قال الله تعالى ﴿إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً عَنْ تَرَاضٍ مِنْكُمْ﴾ النساء ٢٩

“นอกจากมันจะเป็นการค้าขาย ที่เกิดจากความพึงพอใจใน
ระหว่างพวกเจ้าด้วยกันเท่านั้น”

(อันนิชาฮ์ : 29)

อัลลอฮ์ ﷻ ทรงตรัสว่า

قَالَ تَعَالَى: ﴿وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا﴾ البقرة: ٢٧٥

“...และอัลลอฮ์ทรงอนุมัติการค้าขาย และทรงห้ามการเอา
ดอกเบี้ย...”

(อัลบะเกาะเราะฮ์ : 275)

อัลลอฮ์ ﷻ ตรัสว่า

قال الله تعالى ﴿فَكُلُوا مِمَّا غَنِمْتُمْ حَلَالًا طَيِّبًا﴾ الأنفال ٦٩

“ดังนั้น พวกเจ้าจงรับประทานสิ่งที่อนุมัติ (ฮะลาล) ที่ดีๆ
(ฏอฮียิบัน) จากสิ่งที่พวกเจ้ายึดมาได้จากทรัพย์สินเลย...”

(อัลอันฟาล : 69)

และจงพิจารณาดูว่า อัลกุรอาน สั่งใช้ ให้ใช้จ่ายอย่างไร ?

ดังดำรัสของพระองค์ที่ว่า

قال الله تعالى ﴿ وَلَا تَحْمِلَنَّ يَدُكَ مَغْلُولَةً إِلَىٰ عُنُقِكَ وَلَا تَبْسُطْهَا كُلَّ الْبَسْطِ ﴾
الإسراء ٢٩

“และเจ้าอย่าให้มือของเจ้าถูกรัดอยู่ที่คอของเจ้า (อย่าตระหนี่) และอย่าแบมันออกจนหมดสิ้น (อย่าจ่ายอย่างสุร่ยสุร่าย)...”
(อัลอิสรอฮ์ : 29)

อัลลอฮ์ ﷻ ทรงตรัสว่า

قال الله تعالى ﴿ وَالَّذِينَ إِذَا أَنْفَقُوا لَمْ يُسْرِفُوا وَلَمْ يَقْتُرُوا وَكَانَ بَيْنَ ذَلِكَ قَوَامًا ﴾
الفرقان ٦٧

“และบรรดาผู้ที่เมื่อพวกเขาใช้จ่าย พวกเขาก็ไม่สุร่ยสุร่าย ฟุ่มเฟือย และพวกเขาไม่ตระหนี่ถี่เหนียว และพวกเขาอยู่ตรงกลาง ระหว่างสองสภาพนั้น”
(อัลฟุรกอฮ์ : 67)

อัลลอฮ์ ﷻ ยังตรัสอีกว่า

قال الله تعالى ﴿ وَيَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ قُلِ الْعَفْوَ ﴾ البقرة ٢١٩

“...และพวกเขาจะถามเจ้าว่า พวกเขาจะบริจาคสิ่งใด (มุฮัมมัด) จงกล่าวเถิดว่า คือการให้อภัย...”
(อัลบะเกาะเราะฮ์ : 219)

และจงดูซิว่า ทำไมจึงห้ามมิให้ใช้จ่ายในสิ่งที่ไม่อนุญาตให้ใช้จ่าย ?

ดังดำรัสของพระองค์ที่ว่า

قال الله تعالى ﴿ فَسَيُنْفِقُونَهَا ثُمَّ تَكُونُ عَلَيْهِمْ حَسْرَةً ثُمَّ يُغْلَبُونَ ﴾ الأنفال 36

“แล้วพวกเขาก็จะใช้จ่ายมันต่อไปภายหลังทรัพย์สินนั้น ก็จะกลายเป็นความเสียใจแก่พวกเขา แล้วพวกเขาจะได้รับความปราชัย”
(อัลอันฟาล : 36)

ประเด็นที่เจ็ด : เกี่ยวกับการเมือง

อัลกุรอานได้แจกแจงพื้นฐานที่มา ได้ชี้แนะแนวทาง และได้ให้ความกระจ่างเกี่ยวกับเรื่องการเมืองไว้ นั่นคือ การเมืองมาจากคำว่า : **السياسة** **سَاسَ , يَسُوْسُ** คือ การปกครอง การบริหารจัดการ การควบคุมดูแล ซึ่งแบ่งออกเป็นสองส่วนด้วยกันคือ ภายนอก และ ภายใน

สำหรับภายนอกนั้น ตั้งอยู่บนพื้นฐานสองประการ คือ

1. การเตรียมสรรพกำลังไว้ให้พร้อมเพื่อกอดตัน และปราบปรามศัตรู

ดังที่อัลลอฮ์ ﷻ ได้ตรัสไว้เกี่ยวกับการนี้ว่า

قال الله تعالى ﴿ وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ
تُرْهِيبُونَ بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ ﴾ الأنفال 60

“และพวกเจ้าจงจัดเตรียมกำลังไว้สำหรับป้องกัน เท่าที่พวกเจ้าสามารถ อันได้แก่กำลังอย่างหนึ่งอย่างใด และการผูกม้าไว้ เพื่อเป็นการสร้างความหวาดหวั่นให้กับศัตรูของอัลลอฮ์และศัตรูของพวกเจ้า”

(อัลอันฟาล : 60)

2. กองกำลังนั้นต้องเป็นเอกภาพ สมบูรณ์แข็งแรง

ดังที่อัลลอฮ์ ﷻ ทรงตรัสว่า

قال الله تعالى ﴿وَأَعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا﴾ آل عمران 103

“และพวกเจ้าจงยึดสายเชือก (ศาสนา) ของอัลลอฮ์ไว้ให้มั่น โดยพร้อมเพรียงกันทั้งหมด และจงอย่าแตกแยกกัน...” (อาละอิมรอน : 103)

และอัลลอฮ์ ﷻ ตรัสว่า

قال الله تعالى ﴿وَلَا تَنَازَعُوا فَتَفْشَلُوا وَتَذْهَبَ رِيحُكُمْ﴾ الأنفال 46

“และจงอย่าขัดแย้งกัน เพราะจะทำให้พวกเจ้าย่อท้อ และทำให้ความเข้มแข็งของพวกเจ้าหมดไป” (อัลอันฟาล : 46)

อัลกุรอานยังได้แจ้งให้ปฏิบัติตามสนธิสัญญาการพักรบ หรือสันติภาพ การยกเลิกสัญญาเมื่อจำเป็น ดังดำรัสของอัลลอฮ์ ﷻ ที่ว่า

قَالَ تَعَالَى: ﴿فَاتِمُوا إِلَيْهِمْ عَهْدَهُمْ إِلَىٰ مُدَّتِهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ﴾ التوبة: 4

“...ดังนั้นจงปฏิบัติตามสัญญาที่ให้ไว้กับพวกเขา จนถึงเวลาของพวกเขາเกิด แท้จริงอัลลอฮ์นั้น ทรงชอบผู้ที่ยำเกรงทั้งหลาย”

(อัตเตาบะฮ์ : 4)

และพระองค์ตรัสว่า

قَالَ تَعَالَى: ﴿فَمَا اسْتَقَمُوا لَكُمْ فَاسْتَقِيمُوا لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ﴾ التوبة: 7

“...ดังนั้น ตราบใดที่พวกเขาเที่ยงธรรมต่อพวกเจ้า ก็จงเที่ยงธรรมต่อ พวกเขา แท้จริงอัลลอฮ์นั้น ทรงชอบบรรดาผู้ที่มีความยำเกรง”

(อัตเตาบะฮ์ : 7)

และพระองค์ตรัสว่า

قَالَ تَعَالَى: ﴿ وَإِنَّمَا تَخَافَنَ مِنْ قَوْمٍ خِيَانَةٌ فَانْبِذْ إِلَيْهِمْ
عَلَى سَوَاءٍ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْخَائِنِينَ ﴾ (الأنفال: ๕๘)

“และหากเจ้าเกรงว่าจะมีการทอจจริตผิดสัญญา จากกลุ่มหนึ่ง กลุ่มใด ก็จงบอกยกเลิกและส่งสัญญานั้นกลับคืนพวกเขาไปโดยตั้งอยู่บนความเท่าเทียม แท้จริงอัลลอฮ์นั้นไม่ชอบบรรดาผู้ที่ทอจจริต”
(อัลอันฟาล : 58)

อัลลอฮ์ ﷻ ตรัสว่า

قال الله تعالى ﴿ وَأَذَانٌ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى النَّاسِ يَوْمَ الْحَجِّ الْأَكْبَرِ
أَنَّ اللَّهَ بَرِيءٌ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ وَرَسُولُهُ ﴾ التوبة 3

“และเป็นประกาศจากอัลลอฮ์และศาสนทูตของพระองค์ แก่ประชาชนทั้งหลายในวันฮัจญ์อันยิ่งใหญ่ว่า แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงพ้นข้อผูกพันกับบรรดามุชริกีน และศาสนทูตของพระองค์ก็พ้นข้อผูกพันนั้นด้วย...”
(อัตเตาบะฮ์ : 3)

และพระองค์ยังทรงเตือนให้ระวังอุปายเล่ห์เหลี่ยม และการฉวยโอกาสของพวกนั้น ดังนั้น พระองค์ทรงตรัสว่า

قَالَ تَعَالَى: ﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا خُذُوا حِذْرَكُمْ فَانْفِرُوا ثُبَاتٍ أَوْ انفِرُوا جَمِيعًا ﴾
النساء: 71

“โอ้บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย พวกเจ้าจงยึดถือไว้ซึ่งความระมัดระวังแล้วจงออกไปเป็นกลุ่ม ๆ หรือออกไปโดยรวมเป็นกลุ่มเดียวกัน”
(อันนิซาร์ : 71)

และพระองค์ตรัสว่า

قَالَ تَعَالَى: ﴿وَاخْذُوا حِذْرَكُمْ إِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُهِينًا﴾ النساء: ๑๐๒

“และพวกเจ้าจงยึดถือไว้ ซึ่งการระมัดระวังของพวกเจ้า แท้จริงอัลลอฮ์ทรงเตรียมไว้แล้ว ซึ่งการลงโทษที่ยังความอัยศแก่ผู้ปฏิเสธทั้งหลาย”
(อันนิซาร์ : 102)

และโองการในทำนองนี้ยังมีอีกมากมาย

สำหรับการเมืองภายในนั้น ปัญหาคือขึ้นอยู่กับ ความสงบปลอดภัยภายในสังคม การขจัดความอธรรม และการคืนสิทธิ์ให้แก่ผู้เป็นเจ้าของเป็นสำคัญ โดยตั้งอยู่บนประเด็นหลัก ที่สำคัญ 6 ประการดังต่อไปนี้

1. ศาสนา : มีบัญญัติให้รักษาศาสนาไว้ด้วยชีวิต ด้วยเหตุนี้ท่านศาสนทูต ﷺ จึงกล่าวว่า

عن ابن عباس رضي الله عنه ((قال رسول الله ﷺ مَنْ بَدَّلَ دِينَهُ فَاقْتُلُوهُ))

“ผู้ใดที่เปลี่ยนศาสนา (อิสลาม) ของเขา ก็จงประหารเขาเสีย”

บันทึกโดยอิมามอัลบุคอรี เล่มที่ 12 ฮะดีษเลขที่ 238

รายงานจากท่านอับนุ อับบาส รอฎียัลลอฮุอันฮู

ดังกล่าว เป็นการป้องปรามอย่างหนัก ต่อการเปลี่ยนศาสนา และการทำให้ศาสนาอิสลามหายไปจากเขา

2. ชีวิต : อัลลอฮ์ ﷻ ทรงบัญญัติไว้ใน อัลกุรอานให้มีการ “กีดกัน” ประหารชีวิตผู้ที่ฆ่าผู้อื่น ให้ตายตกตามกันไป ทั้งนี้เพื่อเป็นการรักษาชีวิตของผู้อื่นเอาไว้

ดังดำรัสของพระองค์ ที่ว่า

قَالَ تَعَالَى: ﴿وَلَكُمْ فِي الْقِصَاصِ حَيَوةٌ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ البقرة: 179

“และในการประหารชีวิตฆาตกรให้ตายตกตามกันไปในั้น คือการ รักษาไว้ซึ่งชีวิตสำหรับพวกเจ้า โอผู้มีสติปัญญาทั้งหลาย เพื่อว่าพวกเจ้า จะได้ยำเกรง” (อัลบะเกาะเราะฮฺ : 179)

และอัลลอฮ์ ﷻ ทรงตรัสว่า

قال الله تعالى ﴿كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِصَاصُ فِي الْقَتْلِ﴾ البقرة 178

“การประหารฆาตกรให้ตายตกตามกันนั้น ในกรณีที่มีผู้ถูกฆ่า ตายนั้น ได้ถูกกำหนดแก่พวกเจ้าแล้ว...” (อัลบะเกาะเราะฮฺ : 178)

อัลลอฮ์ ﷻ ทรงตรัสว่า

قال الله تعالى ﴿وَمَنْ قُتِلَ مَظْلُومًا فَقَدْ جَعَلْنَا لَوْلِيهِ سُلْطٰنًا﴾ الإسراء 33

“และผู้ใดถูกฆ่าอย่างอยุติธรรม ดั่งนั้นเราได้ให้อำนาจกำหนด สิทธิแก่ทายาทของผู้ตาย (ผู้ปกครองของเขา) ให้มีอำนาจที่จะทวง สิทธิได้...” (อัลอิสรออ์ : 33)

3. **สติปัญญา:** อัลลอฮ์ ﷻ ทรงประทาน อัลกุรอานมาเพื่อรักษาไว้ซึ่งสติปัญญา ดังที่อัลลอฮ์ ﷻ ทรงตรัสว่า

قال الله تعالى ﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَامُ رِجْسٌ
مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ۝ المائدة 9۰

“ผู้ศรัทธาทั้งหลาย ที่จริงสุรา การพนัน แท่นหินสำหรับเชือดบูชา ยันต์ และการเสี่ยงดุ้นนั้น เป็นสิ่งโสम्म อันเกิดจากการกระทำของชัยฏอน ดังนั้นพวกเจ้าจงห่างไกลจากมันเสียเพื่อว่าพวกเจ้าจะได้รับความสำเร็จ”
(อัลมาอิดะฮ์ : 90)

และในชะดีษที่ว่า

الحديث : ((كُلُّ مُسْكِرٍ حَرَامٌ مَا أَسْكَرَ كَثِيرُهُ فَقَلِيلُهُ حَرَامٌ))

“สิ่งมึนเมาทุกชนิดเป็นที่ต้องห้าม (ฮะรออม) สิ่งที่จำนวนมากของมันทำให้มันเมา จำนวนน้อยของมันก็ยอมเป็นที่ต้องห้าม (ฮะรออม) ด้วยเช่นกัน”

(รายงานโดย อิมามอะหฺมัด เล่มที่ 2 ชะดีษ เลขที่ 91

อัล บัยฮะกียก์ เล่มที่ 8 ชะดีษ เลขที่ 296)

และเพื่อเป็นการรักษาไว้ซึ่งสติปัญญา จึงมีบัญญัติให้เขียนผู้ที่ดื่มสุรา

4. **เชือสาย :** เพื่อเป็นการรักษาไว้ซึ่งเชือสายวงศ์ตระกูล อัลลอฮ์ ﷻ จึงได้ทรงกำหนดบทลงโทษผู้ผิดประเวณี (ทำชินา) ดังดำรัสของพระองค์ที่ว่า

قال الله تعالى ﴿ الزَّانِيَةُ وَالزَّانِي فَاجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا مِائَةَ جَلْدَةٍ ۝ النور ۲

“หญิงที่ผิดประเวณี และชายที่ผิดประเวณี พวกเจ้าจงเขียนเขา สองนั้น คนละหนึ่งร้อยที ...”
(อันนุร : 2)

5. เกียรติยศ : เพื่อเป็นการรักษาไว้ซึ่งเกียรติยศศักดิ์ศรี อัลลอฮ์ ﷻ จึงทรงกำหนดให้มีการเขียน แปดสิบที่แก่ผู้ที่ปล่อยข่าวให้ร้ายผู้อื่นโดยปราศจากความจริง

ดังดำรัสของพระองค์ที่ว่า

قَالَ تَعَالَى: ﴿وَالَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَأْتُوا بِأَدْلَةٍ فَأَجْلِدُوهُمْ ثَمَانِينَ جَلْدَةً وَلَا تَقْبَلُوا لَهُمْ شَهَادَةً أَبَدًا وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾ النور: 4

“และบรรดาผู้ที่กล่าวโทษบรรดาหญิงบริสุทธิ์ (ว่าทำผิดประเวณี) และพวกเขามีได้นำพยานสี่คนมายืนยัน พวกเขาเจ้าจงเขียนพวกเขา แปดสิบที่ และพวกเขาอย่ารับการเป็นพยานของพวกเขาเป็นอันขาด ชนเหล่านั้น พวกเขาเป็นผู้ฝ่าฝืน” (อันนุร : 4)

6. ทรัพย์สิน : เพื่อเป็นการรักษาไว้ซึ่งทรัพย์สิน อัลลอฮ์ ﷻ จึงมีบัญญัติให้มีการตัดมือผู้ที่ลักขโมย ดังดำรัสของพระองค์ที่ว่า

قَالَ تَعَالَى: ﴿وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا أَيْدِيَهُمَا جِزَاءَ بِمَا كَسَبَا نَكَالًا مِنَ اللَّهِ﴾ المائدة: 38

“และขโมยที่เป็นชาย และขโมยที่เป็นหญิงนั้นจงตัดมือพวกเขา ทั้งสองเสีย ทั้งนี้เพื่อเป็นการตอบแทนในสิ่งที่เขาทั้งสองได้ก่อกรรมเอาไว้ เพื่อเป็นเยี่ยงอย่างการลงโทษจากอัลลอฮ์” (อัลมาอิดะฮ์ : 38)

ดังนั้น จึงเป็นการอธิบายให้เห็นชัดเจนว่า การดำเนินตามอัลกุรอาน นั้นเป็นการชี้ให้เห็นถึงแนวทางและการค้าประกันต่อสังคมโดยรวมว่า สังคม จะพบแต่สิ่งที่ดีงาม ทั้งภายใน และภายนอก นั่นเอง

ประเด็นที่แปด : การที่ผู้ไร้ศรัทธา มีชัยชนะเหนือมุสลิม

บรรดาศอฮาบะฮ์ (สาวก) ของท่านนะบีมุฮัมมัด ﷺ ต่างขอให้ท่านช่วยตอบข้อสงสัยให้ในประเด็นนี้ขณะที่ท่านยังมีชีวิตอยู่ และอัลลอฮ์ ﷻ ได้ทรงตอบปัญหาดังกล่าวด้วยพระองค์เองในคัมภีร์ของพระองค์ ซึ่งเป็นคำตอบที่มาจากปากฟ้า เพื่อขจัดข้อสงสัยนั้นคือ สิ่งที่บรรดามุสลิมได้ประสบในวันสงครามอุฮุด พวกเขาแสดงความกังขาว่า ทำไมบรรดาผู้ตั้งภาคีมีชัยชนะเหนือพวกเขาได้อย่างไร ทั้งๆที่พวกเขาตั้งอยู่บนความจริง ขณะที่พวกเขาเหล่านั้นเป็นฝ่ายปฏิเสธศรัทธาตั้งอยู่บนความเท็จ

ดังนั้น อัลลอฮ์ ﷻ จึงประทานดำรัส ลงมาว่า

قَالَ تَعَالَى: ﴿أَوْلَمَّا أَصَبْتُمْ مُمْسِيَةً قَدْ أَصَبْتُمْ وَمَلَائِكَةُ قُلُوبِهِمْ أَنِّي هَذَا قَوْلٌ
هُوَ مِنْ عِنْدِ أَنْفُسِكُمْ ﴿۱۶۵﴾ ۱۶۵: ۱۶۵

“และเมื่อมีกัฮ์อันอันตรายหนึ่ง มาประสบแก่พวกเจ้าทั้ง ๆที่พวกเจ้าได้ให้มันประสบแก่พวกเขามาแล้วถึงสองเท่าของกัฮ์อันอันตรายนั้น พวกเจ้าก็ยังคงกล่าวว่ สิ่งนี้มาจากไหนกระนั้นหรือ จงกล่าวเถิด(มุฮัมมัด) ว่า มันมาจากที่ตัวของพวกท่านเอง...” (อาละอิมรอน : 165)

และดำรัสของอัลลอฮ์ ﷻ ที่ว่า “(มุฮัมมัด ﷺ) จงกล่าวเถิดว่ามันมาจากตัวของพวกเจ้าเอง” นั้น อัลลอฮ์ ﷻ ได้ทรงอธิบายให้เห็นความเป็นจริงในเรื่องดังกล่าว

ด้วยดำรัสของพระองค์ที่ว่า

قَالَ تَعَالَى ﴿۱﴾ وَلَقَدْ صَدَقَكُمُ اللَّهُ وَعْدَهُ إِذْ تَحُسُونَهُمْ بِأَذْنِهِ حَتَّى إِذَا فَشِلْتُمْ
وَتَنَزَعْتُمْ فِي الْأَمْرِ وَعَصَيْتُمْ مِمَّا بَعَدَ مَا أَرْسَلَكُمْ مَا تُحِبُّونَ مِنْكُمْ مَنْ يُرِيدُ
اللَّذِينَ وَمِنْكُمْ مَنْ يُرِيدُ الْآخِرَةَ ثُمَّ صَرَفَكُمْ عَنْهُمْ لِيَبْتَلِيَكُمْ ﴿۲﴾ آل عمران: ۱۵۲

“และแน่นอน อัลลอฮ์ได้ทรงให้สัญญาของพระองค์เป็นจริง แก่พวกเจ้าแล้ว ขณะที่พวกเจ้าเข่นฆ่าพวกเขาด้วยอนุมัติของพระองค์ จนกระทั่งพวกเจ้าขลาดที่จะสู้รบ และขัดแย้งกันในคำสั่ง และพวกเจ้า ได้ฝ่าฝืนหลังจากที่พระองค์ทรงให้พวกเจ้าได้เห็นสิ่งที่พวกเจ้าปรารถนา ในหมู่พวกเจ้านั้นมีผู้ที่ต้องการโลกนี้ และจากพวกเจ้านั้นมีผู้ที่ต้องการ ปรโลก แล้วพระองค์ก็ทรงให้พวกเจ้าหันกลับจากพวกเขาเสีย ทั้งนี้เพื่อ ที่จะทดสอบพวกเจ้า...” (อละอะอิมรอน : 152)

อัลลอฮ์ ﷻ ได้ทรงอธิบายในคำชี้ขาดว่า สาเหตุที่บรรดาผู้ปฏิเสธ ศรัทธามีอำนาจเหนือพวกเจ้านั้น มาจากตัวของพวกเจ้านั่นเอง การที่พวก เขาหวาดกลัวที่จะสู้รบ ขัดแย้งต่อคำสั่ง บางคนฝ่าฝืนท่านเราะซูลุลลอฮ์ ﷺ ขณะเดียวกัน บรรดาทหารแมนรณที่อยู่บนภูเขา ที่คอยสอดลูกธนูเข้าใส่บรรดา ผู้ปฏิเสธมิให้เข้ามายังที่ตั้งของมุสลิมกลับละโมบอยากจะได้ทรัพย์สินเลย ในช่วง ขณะที่บรรดามุชริกกำลังปราศัยในครั้งแรก พวกเขาละทิ้งฝ่าฝืนคำสั่งของท่าน เราะซูลุลลอฮ์ ﷺ ทั้งนี้เพราะความโลภในทรัพย์สินสมบัติของพวกเขา ที่พวกเขา คิดถึงแต่โลกดุนยา จนลืมโลกอาคิเราะฮ์ ซึ่งยั่งยืนและแน่นอนกว่า

ประเด็นที่เก้า :

เรื่องความอ่อนแอ และความด้อยกว่าของมุสลิม ที่ไม่สามารถต่อกรกับผู้ไร้ศรัทธา

อัลลอฮ์ ﷻ ได้ทรงแจ้งเกี่ยวกับวิธีแก้ปัญหาดังกล่าวไว้ในคัมภีร์อัลกุรอาน และทรงชี้แจงให้ทราบว่าแท้จริงพระองค์ทรงรู้ดีถึงความบริสุทธิ์ใจที่อยู่ในหัวใจของผู้เป็นบ่าวของพระองค์ ผลจากความบริสุทธิ์ใจ إخلاص นั้น ทำให้ได้รับชัยชนะเหนือผู้ที่เข้มแข็งกว่า ด้วยเหตุนี้เมื่อ อัลลอฮ์ ﷻ ทรงทราบถึงความบริสุทธิ์ใจ ของผู้ที่ให้สัตยาบัน أصحاب بيعة الرضوان ตามสภาพที่แท้จริง พระองค์จึงได้ทรงกล่าวถึงความบริสุทธิ์ใจของพวกเขา ไว้ในคำรัสของพระองค์ที่ว่า

قَالَ تَعَالَى: ﴿لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرِ فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ وَأَثَبَهُمْ فَتْحًا قَرِيبًا ﴿١٨﴾ الفتح: ١٨

“โดยแน่นอน พระองค์ทรงพอพระทัยต่อบรรดาผู้ศรัทธา ขณะที่พวกเขาให้สัตยาบันต่อเจ้า (มุฮัมมัด) ใต้ต้นไม้อัล-อูดัยบียะฮ์ พระองค์ทรงรู้ดีถึงสิ่งที่อยู่ในหัวใจ ของพวกเขา” (อัลฟัตฮ์ : 18)

อัลลอฮ์ ﷻ ทรงแจ้งให้ทราบว่า นั่นเป็นผลมาจากความบริสุทธิ์ใจ (อิคลาส) ดังนั้นพระองค์จึงทรงให้พวกเขามีชัยชนะ โดยที่พวกเขาปฏิเสธเหล่านั้น ไม่สามารถจะทำอะไรพวกเขาได้

และอัลลอฮ์ ﷻ ทรงตรัสว่า

﴿قَالَ تَعَالَى: ﴿وَأُخْرَى لَمْ تَقْدِرُوا عَلَيْهَا قَدْ أَحَاطَ اللَّهُ بِهَا وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا﴾

الفتح: ๒๑

“และยังมี (ทรัพย์สินเชลย) อื่น ๆ ที่พวกเจ้าไม่สามารถจะเอาชนะมันได้ แท้จริงอัลลอฮ์ได้ทรงล้อมมันไว้แล้ว (คืออาณาจักรเปอร์เซียและโรมันตะวันออก) และอัลลอฮ์ เป็นผู้ทรงอนานุภาพเหนือ ทุกสิ่งทุกอย่าง”
(อัลฟัตฮ์ : 21)

พระองค์ทรงแจ้งให้ทราบว่าคุณเหล่านั้นไม่สามารถเอาชนะพวกนั้นได้ และครั้นเมื่อพระองค์ทรงประจักษ์ชัดแจ้งถึงความบริสุทธิ์ใจ พระองค์จึงทรงให้พวกเขามีชัยชนะ เมื่อบรรดาผู้ปฏิเสธยกทัพมาทำสงครามกับบรรดามุสลิมในครั้งสงคราม อะฮ์ซาบ โดยใช้กำลังทหารจำนวนมากปิดล้อมไว้ และทรงให้อาณาจักรทั้งสองดังกล่าว ตกเป็นทรัพย์สินเชลยแก่มุสลิม ดังที่ อัลลอฮ์ ﷻ ทรงกล่าวถึงเรื่องดังกล่าวไว้ว่า

قال الله تعالى ﴿إِذْ جَاءُوكُم مِّن فَوْقِكُمْ وَمِنْ أَسْفَلَ مِنكُمْ وَإِذْ زَاغَتِ الْأَبْصَارُ

وَبَلَغَتِ الْقُلُوبَ الْحَنَاجِرَ وَتَظُنُّونَ بِاللَّهِ الظَّنُونَا ﴿ هُنَالِكَ ابْتُلِيَ الْمُؤْمِنُونَ

وَزُلْزِلُوا زَلْزَالًا شَدِيدًا ﴿ الأحزاب 10-11

“จงรำลึกถึงเมื่อพวกเขายกทัพมายังพวกเจ้า ทั้งจากด้านบน (ตะวันออก) และจากทางด้านล่าง (ตะวันตก) ของพวกเจ้า และเมื่อนัยน์ตาได้เหลือกลาน และหัวใจมาจุกอยู่ที่ลูกกระเดือก และพวกเจ้านึกคิดกันเกี่ยวกับอัลลอฮ์ไปต่าง ๆ นานา และขณะนั้นบรรดาผู้ศรัทธาได้ถูกทดสอบเข้าแล้ว และพวกเขาถูกทำให้หวั่นไหว สั่นสะเทือนอย่างรุนแรง”
(อัลอะห์ซาบ: 10-11)

วิธีการแก้ไขความอ่อนแอ และการปิดล้อมของกำลังข้าศึกดังกล่าวคือ การมีความบริสุทธิ์ใจ ต่ออัลลอฮ์ ﷻ และด้วยกับพลังการศรัทธา (อีมาน) ที่มีต่อพระองค์นั่นเอง ดังตำราของอัลลอฮ์ ﷻ ที่ว่า

قال الله تعالى ﴿ وَلَمَّا رَأَى الْمُؤْمِنُونَ الْأَحْزَابَ قَالُوا هَذَا مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَصَدَقَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَمَا زَادَهُمْ إِلَّا إِيمَانًا وَتَسْلِيمًا ﴾ الأحزاب ٢٢

“และเมื่อบรรดาผู้ศรัทธา ได้เห็นบรรดาข้าศึกต่าง ๆ เหล่านั้น พวกเขา (มุสลิม) ได้กล่าวขึ้นว่า นี่คือสิ่งที่อัลลอฮ์และศาสนทูตของพระองค์ได้สัญญาไว้แก่เรา และอัลลอฮ์และเราะซูล ของพระองค์ได้ตรัสไว้สมจริงแล้ว และมันมิได้เพิ่มสิ่งใดให้แก่พวกเขานอกจากการศรัทธาและการนอบน้อม” (อัลอะห์ซาบ : 22)

และอัลลอฮ์ ﷻ จึงทรงตรัสว่า

قال الله تعالى ﴿ وَرَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِغَيْطِهِمْ لَمْ يَنَالُوا خَيْرًا وَكَفَى اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ الْقِتَالَ وَكَانَ اللَّهُ قَوِيًّا عَزِيمًا ﴿ وَأَنْزَلَ الَّذِينَ ظَاهَرُوهُمْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ صَيَاصِيهِمْ وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ فَرِيقًا تَقْتُلُونَ وَتَأْسِرُونَ فَرِيقًا ﴿ وَأَوْرَثَكُمْ أَرْضَهُمْ وَدِيَارَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ وَأَرْضًا لَمْ تَطَّوُّهَا وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا ﴾ الأحزاب ٢٥-٢٧

“และอัลลอฮ์ทรงให้พวกปฏิเสธศรัทธาถอยทัพกลับไป พร้อมกับความเคียดแค้นของพวกเขา โดยที่พวกเขามิได้ประสบความดีแต่อย่างใด และอัลลอฮ์ทรงพอเพียงแล้วแก่บรรดาผู้ศรัทธาในการสู้รบและอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงพลัง เป็นผู้ทรงอำนาจอย่างเด็ดขาด และพระองค์ทรงให้บรรดาผู้ที่แสดงตัวในการช่วยเหลือพวกเขา (มุชริกีน) จากพวกอะฮ์ลุลกิตาบ (พวกยิวเผ่าบะนีกูรอยเซาะฮ์) ลงมาจากป้อม

ปรากฏอันเป็นที่มั่นของพวกเขา และทรงให้เกิดความหวาดกลัวขึ้นในหัวใจของพวกเขา ส่วนหนึ่งจากพวกเขาที่พวกเจ้าสังหาร และอีกจำนวนหนึ่งที่พวกเจ้าจับเป็นเชลย และพระองค์ทรงให้พวกเจ้าได้รับมรดกปกครองแผ่นดินของพวกเขา ที่อยู่อาศัยของพวกเขา และทรัพย์สินของพวกเขา และแผ่นดินที่พวกเจ้าไม่เคยเหยียบย่างเข้าไป และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงเดชานุภาพเหนือทุกสิ่ง” (อัลอะห์ซาบ : 25-27)

และสิ่งที่อัลลอฮ์ ﷻ ได้ทรงช่วยเหลือเหล่ามุสลิม ซึ่งพวกเขาไม่เคยนึกคิดมาก่อน คือการส่งมลาอิกะฮ์และลมพายุมาช่วยเหลือ

ดังดำรัสของพระองค์ที่ว่า

قَالَ تَعَالَى: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ جَاءَكُمْ جُنُودٌ فَارْسَلْنَا عَلَيْهِم رِيحًا وَجُنُودًا لَمْ تَرَوْهَا وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا ﴿۹﴾ الأحزاب: ٩

“โอ้อับรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย จงนึกถึงความโปรดปรานของอัลลอฮ์ที่มีต่อพวกเจ้า ขณะที่กองทัพข้าศึกเข้ามารุกรานพวกเจ้า แล้วเราได้ส่งลมพายุพัดกระหน่ำเข้าไปใส่พวกเขา และกองกำลังทหารที่พวกเจ้ามองไม่เห็น (มลาอิกะฮ์) และอัลลอฮ์ทรงเห็นในสิ่งที่พวกเจ้ากระทำ”

(อัลอะห์ซาบ : 9)

และนี่จึงเป็นหลักฐานที่ชี้ให้เห็นถึงความถูกต้องของศาสนาอิสลามที่ว่า กลุ่มชนจำนวนน้อยแต่เป็นผู้ที่ยึดมั่นอยู่กับศาสนาอิสลามนั้น สามารถเอาชนะเหนือกลุ่มชนจำนวนมากแต่เป็นผู้ปฏิเสธศรัทธาได้

ดังดำรัสของอัลลอฮ์ ﷻ ที่ว่า

قال الله تعالى ﴿ كَمْ مِنْ فِتْنَةٍ قَلِيلَةٍ غَلَبَتْ فِتْنَةُ كَثِيرَةٍ بِإِذْنِ اللَّهِ وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴾ البقرة ٢٤٩

“...ก็มากน้อยแล้ว ที่กลุ่มชนจำนวนน้อยสามารถเอาชนะกลุ่มชนจำนวนมากได้ด้วยอนุมัติของ อัลลอฮ์ และอัลลอฮ์นั้นทรงอยู่กับบรรดาผู้อดทนทั้งหลาย” (อัลบะเกาะเราะฮ์ : 249)

และด้วยเหตุนี้ อัลลอฮ์ ﷻ จึงทรงขนานนามวัน “บะดร์” ว่าเป็นสัญญาณหนึ่ง (โองการ) และเป็นหลักฐานอันชัดเจนแจ้ง (บัยยินะฮ์) และเป็นการแยกกันระหว่าง ความจริงกับความเท็จ (ฟุรกอน) เพื่อเป็นหลักฐานบ่งชี้ชัดเจนถึงความถูกต้องของศาสนาอิสลาม ดังดำรัสของพระองค์ที่ว่า

قال الله تعالى ﴿ فَكَانَ لَكُمْ آيَةٌ فِي فِتْنِيتِنَا فَتَقَاتَلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَأُخْرَى كَافِرَةٌ ﴾ آل عمران ١٣

“แท้จริง มีสัญญาณหนึ่งได้ปรากฏแก่พวกเจ้า จากสองฝ่ายที่เผชิญหน้ากัน โดยที่ฝ่ายหนึ่งต่อสู้ในหนทางของอัลลอฮ์ และอีกฝ่ายหนึ่งเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธา...” (อาลาอิมรอน : 13)

และอัลลอฮ์ ﷻ ตรัสว่า

قَالَ تَعَالَى: ﴿ إِن كُنتُمْ آمَنْتُمْ بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلْنَا عَلَيَّ عَبْدِنَا يَوْمَ الْفُرْقَانِ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴾ الانفال: ٤١

“...หากพวกเจ้าศรัทธาต่ออัลลอฮ์ ﷻ และสิ่งที่เราได้ให้ลงมาแก่บ่าวของเราในวันแห่งการจำแนกแยกกระหว่างการศรัทธากับการปฏิเสธศรัทธา...” (อัลอันฟาล : 41)

และนี่คือวันสงครามบะดร์นั่นเอง อัลลอฮ์ ﷻ ตรัสว่า

قال الله تعالى ﴿ لِيَهْلِكَ مَنْ هَلَكَ عَنْ بَيِّنَةٍ ﴾ الأنفال ٤٢

“... เพื่อว่าผู้พินาศจะได้พินาศไปด้วยกับหลักฐานอันชัดแจ้ง...”
(อัลอัมฟาฬ : 42)

สงครามบะดร์ ต่างยืนยันในความเป็นจริงด้วยหลักฐานต่างๆ แล้วและไม่เป็นที่สงสัยใดๆ ว่า การที่กลุ่มชนที่น้อยกว่าแต่เป็นผู้ที่ศรัทธา สามารถเอาชนะกลุ่มชนจำนวนมากที่เป็นผู้ปฏิเสธศรัทธาได้ ย่อมเป็นหลักฐานว่ากลุ่มชนที่ตั้งอยู่บนความถูกต้องนั้น แท้จริงอัลลอฮ์ ﷻ เป็นผู้ทรงช่วยเหลือพวกเขา ดังที่พระองค์ได้ตรัสเมื่อเกิดสงครามบะดร์ว่า

﴿ قَالَ تَعَالَى: ﴿ وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ بِبَدْرٍ وَأَنْتُمْ أَذِلَّةٌ فَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴾
عمران : ١٢٣

“และแท้จริง อัลลอฮ์ได้ทรงช่วยเหลือพวกเจ้าที่บะดร์มาแล้ว ทั้งๆ ที่พวกเจ้าเป็นพวกที่ด้อยกว่า ดังนั้นพวกเจ้าจงยำเกรงอัลลอฮ์เถิด เพื่อว่าพวกเจ้าจะขอบคุณ”
(อะลาอิมรอน : 123)

และพระองค์ ยังตรัสอีกว่า

قال الله تعالى ﴿ إِذْ يُوحِي رَبُّكَ إِلَى الْمَلَائِكَةِ أَنِّي مَعَكُمْ فَتَبَتُوا الَّذِينَ آمَنُوا
سَأَلْتَنِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ ﴾ الأنفال ١٢

“จงรำลึกถึง ขณะที่พระเจ้าของเจ้าได้บัญชาแก่มลาอิกะฮ์ว่า แท้จริงข้านั้นอยู่ร่วมกับพวกเจ้า ดังนั้นพวกเจ้าจงทำให้บรรดาผู้ศรัทธามั่นคงเถิด ข้าจะโยนความหวาดกลัวเข้าไปในหัวใจของบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา...”
(อัลอันฟาฬ : 12)

อัลลอฮ์ ﷻ ทรงสัญญากับบรรดาผู้ศรัทธาว่าพวกเขาจะได้รับการช่วยเหลือ และพระองค์ ได้ทรงแจ้งถึงลักษณะ และทรงแยกแยะพวกเขาไว้จากกลุ่มอื่นๆ อย่างชัดเจน ดังดำรัสของพระองค์ที่ว่า

قال الله تعالى ﴿ وَلَيَنْصُرَنَّ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴾ الحج ٤٠

“...และแน่นอนอัลลอฮ์จะทรงช่วยเหลือผู้ที่สันทัดศาสนาของพระองค์อย่างแน่นอน แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงพลัง ผู้ทรงเดชานุภาพอย่างแท้จริง” (อัลฮัจญ์ : 40)

ต่อมา อัลลอฮ์ ﷻ ได้ทรงจำแนกลักษณะของผู้ศรัทธาออกจากผู้ที่ไม่มีลักษณะดังกล่าว ดังดำรัสของพระองค์ที่ว่า

قال الله تعالى ﴿ الَّذِينَ إِنْ مَكَانَهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ وَأَمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ وَلِلَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ ﴾ الحج ٤١

“บรรดาผู้ที่เรา (อัลลอฮ์ ﷻ) ให้พวกเขามีอำนาจในแผ่นดิน คือบรรดาผู้ที่ดำรงการละหมาด จ่ายซะกาต กำชับและใช้กันให้ทำความดี และห้ามปรามกันให้ละเว้นความชั่ว และผลสุดท้ายแห่งกิจการงานทั้งหลาย ย่อมกลับไปยังอัลลอฮ์” (อัลฮัจญ์ : 41)

และนี่คือการแก้ไขซึ่งได้ชี้แนะให้ทราบว่าเป็นการแก้ไขต่อการปิดล้อมด้วยกองกำลังทหารของอัลลอฮ์ ﷻ พระองค์ทรงชี้แนะไว้ในซูเราะฮ์ อัลมุนาฟิกุน อีกเช่นกัน ในการแก้ไขการปิดล้อมทางเศรษฐกิจ

ดังที่อัลลอฮ์ ﷻ ทรงตรัสว่า

قَالَ تَعَالَى: ﴿هُمُ الَّذِينَ يَقُولُونَ لَا تُنْفِقُوا عَلَيَّ مِنْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ حَتَّى يَنْفَضُوا﴾

المنافقون: ٧

“และพวกเขาคือผู้ที่กล่าวว่า อย่าบริจาคให้กับผู้ที่อยู่กับศาสนทูตของอัลลอฮ์เพื่อว่าพวกเขาจะได้แยกตัวออกไป...” (อัลมุนาฟิқูน : 7)

และนี่คือสิ่งที่บรรดามุนาฟิқูนต้องการที่จะเล่นงานบรรดามุสลิม ด้วยการปิดล้อมทางเศรษฐกิจอย่างเห็นชัด ๆ และอัลลอฮ์ ﷺ ทรงชี้แนะในการแก้ไขปัญหาดังกล่าวด้วยกับพลังแห่งการศรัทธา (อีมาน) ที่มีต่อพระองค์และหันหน้าสู่พระองค์ผู้ทรงสูงส่ง ผู้ทรงยิ่งใหญ่ อย่างแท้จริง ดังคำรัสของพระองค์ที่ว่า

قَالَ اللَّهُ تَعَالَى ﴿وَاللَّهُ خَزَائِنُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَكِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا يَفْقَهُونَ﴾

المنافقون ٧

“...แต่บรรดาขุมคลังแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินนั้นล้วนเป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮ์ แต่ทว่าพวกที่หน้าไหว้หลังหลอก (มุนาฟิқีน) นั้นไม่เข้าใจ” (อัลมุนาฟิқูน : 7)

ขุมคลังแห่งฟากฟ้าและแผ่นดินอยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์ อัลลอฮ์ ﷺ จะไม่ทำให้ผู้ที่เข้ามาขอพึ่งพา เป็นผู้ปฏิบัติตามคัมภีร์พระองค์ต้องสิ้นหวังเป็นอันขาด

ดังคำรัสของพระองค์ที่ว่า

قَالَ اللَّهُ تَعَالَى ﴿وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا ﴿٢﴾ وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ

﴿٣﴾ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ ﴿٤﴾ الطلاق ٢-٣

“...และผู้ใดยำเกรงอัลลอฮ์ พระองค์ก็จะทรงประทานทางออกให้แก่เขา และจะทรงประทานปัจจัยยังชีพแก่เขา จากที่ที่เขาไม่ได้คาดคิดมาก่อน และผู้ใดมอบหมายต่ออัลลอฮ์ พระองค์ทรงเป็นผู้พอเพียงแล้วสำหรับเขา...” (อัญญาอะลัก : 2-3)

และอัลลอฮ์ ﷻ ทรงแจ้งเพิ่มเติม ดังดำรัสของพระองค์ที่ว่า

قَالَ تَعَالَى: ﴿وَإِنْ خِفْتُمْ عَيْلَةً فَسَوْفَ يُغْنِيكُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ إِنْ شَاءَ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾ (التوبة: 28)

“...และหากพวกเจ้ากลัวความยากจน อัลลอฮ์ก็จะทรงทำให้พวกเจ้ามี จากความกรุณาของพระองค์ หากพระองค์ทรงประสงค์ แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ” (อัตเตาบะฮ์ : 28)

ประเด็นที่สิบ : ปัญหาการไม่เข้าใจกัน

แท้จริง อัลลอฮ์ ﷻ ทรงชี้แจงไว้ในซูเราะฮ์ อัลฮัจญ์ ถึงสาเหตุที่ทำให้ไม่เข้าใจกัน นั่นคือการไม่มีสติปัญญานั่นเอง ดังดำรัสของพระองค์ที่ว่า

قال الله تعالى ﴿ تَحْسِبُهُمْ جَمِيعًا وَقُلُوبُهُمْ شَتَّى ﴾ الحشر ١٤

“...เจ้าเข้าใจว่า พวกเขาพร้อมกันเป็นปึกแผ่น ทั้ง ๆ ที่ความจริงแล้ว หัวใจของพวกเขาแตกแยกกันเป็นเสี่ยง ๆ...” (อัลฮัจญ์ : 14)

พระองค์ทรงอธิบายให้ทราบถึงสาเหตุดังกล่าว ด้วยดำรัสของพระองค์ที่ว่า

قال الله تعالى ﴿ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ ﴾ الحشر ١٤

“...ที่เป็นเช่นนี้ก็เพราะว่า พวกเขาเป็นกลุ่มชนที่ไม่ใช้สติปัญญาใคร่ครวญ” (อัลฮัจญ์: 14)

และยาที่จะใช้รักษาโรคโง่เขลาเบาปัญญา (ไม่ใช่ปัญญาไตร่ตรอง) คือชี้ทางสว่างให้กับเขาด้วยการปฏิบัติตามอัลกุรอาน เพราะอัลกุรอานนั้น จะชี้้นำทางไปสู่สิ่งที่มีค่า มีประโยชน์ การปฏิบัติคุณความดี ซึ่งพวกเขาไม่ใช่ สติปัญญาในการพิจารณา ดังที่อัลลอฮ์ ﷻ ทรงตรัสว่า

قال الله تعالى ﴿ أَوْ مَنْ كَانَ مَيِّتًا فَأَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْشِي بِهِ فِي النَّاسِ كَمَنْ مَثَلُهُ فِي الظُّلُمَاتِ لَيْسَ بِخَارِجٍ مِنْهَا كَذَلِكَ زَيْنٌ لِلْكَافِرِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴾ الأنعام ١٢٢

“หรือว่าผู้ที่ตายแล้ว เรา (อัลลอฮ์) ได้ให้เขามีชีวิตขึ้นมาใหม่ แล้วเราได้ให้แสงสว่างแก่เขา ซึ่งเขาได้ใช้แสงสว่างเดินทางไปในหมู่ มนุษย์ จะเหมือนกับผู้ที่เสมือนเขาผู้นั้นอยู่ในบรรดาความมืด โดยที่ มิเคยออกมาจากความมืดเลยกระนั้นหรือ ในทำนองนั้นแหละ ได้ถูก ประดับประดาทำให้เฟริศแพรวสวยงาม แก่บรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธา ด้วยกับสิ่งที่พวกเขากระทำอยู่” (อัลอันอาม : 122)

ดังนั้น อัลลอฮ์ ﷻ ทรงอธิบายไว้ในโองการนี้ว่า แท้จริงแสงรัศมีแห่ง การศรัทธา (อีมาน) นั้น ทำให้มีชีวิตชีวาแก่ผู้ที่ตายไปแล้ว และยังให้แสงสว่าง แก่เขา ตามหนทางที่เขาต้องเดินไปอีกด้วย

อัลลอฮ์ ﷻ ทรงตรัสว่า

قال الله تعالى ﴿ اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ آمَنُوا يُخْرِجُهُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ ﴾ البقرة ٢٥٧

“อัลลอฮ์คือผู้ที่ทรงช่วยเหลือบรรดาผู้ศรัทธา ทรงนำพวกเขา ออกจากบรรดาความมืดสู่แสงสว่าง...” (อัลบะเกาะเราะฮฺ : 257)

และพระองค์ยังทรงตรัสว่า

قال الله تعالى ﴿ أَفَمَنْ يَمْشِي مُكِبًّا عَلَىٰ وَجْهِهِ أَهْدَىٰ أَمَّنْ يَمْشِي سَوِيًّا عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴾
المك ٢٢

“ผู้ที่เดินค่อมกว่าหน้าบงใบหน้าของเขาจะเป็นผู้ที่อยู่ในแนวทางที่ถูกตองกว่า หรือว่าผู้ที่เดินตัวตรงในหนทางที่เที่ยงตรง “ (อัลมุลก์: 22)

สรุปโดยรวมแล้ว สิ่งที่เป็นประโยชน์ (มะซอลิฮ์) ต่อมมนุษย์ชาติ ซึ่งเป็นรากฐานสำคัญต่อโลกนี้ นั้น มีอยู่ 3 ประการ ด้วยกันคือ

1. การจัดหรือป้องกันสิ่งไม่ดีต่าง ๆ

ซึ่งเป็นที่ทราบกันดีในหมู่นักนิติศาสตร์อิสลาม ถึงความจำเป็นต่าง ๆ การจัดพิษภัยอันตรายต่าง ๆ ให้พ้นจาก 6 ประการที่ได้กล่าวมาข้างต้น คือ การรักษาป้องกันศาสนา รักษาป้องกันชีวิต รักษาป้องกันสติปัญญา รักษาป้องกันเชื้อสาย รักษาป้องกันเกียรติยศศักดิ์ศรี และรักษาป้องกันทรัพย์สิน

2. การได้มาซึ่งผลประโยชน์

ซึ่งเป็นที่ทราบกันดีในหมู่นักนิติศาสตร์อิสลาม ถึงสิ่งอำนวยความสะดวกที่จะขาดไม่ได้ และจากส่วนย่อยของมัน เช่น การค้าขาย ตามที่ผู้มีความเห็นไปในทางนั้น การเช่าฯลฯ และที่เป็นประโยชน์โดยรวมทั่วไป คือ การแลกเปลี่ยนผลประโยชน์ระหว่างปัจเจกชน และสังคมที่ถูกตองตามบัญญัติศาสนา

3. การประดับประดาตนด้วยการมีมารยาทที่ดีงาม

ซึ่งได้แก่การปฏิบัติตามขนบธรรมเนียมประเพณีที่ดีงาม เป็นที่ทราบกันดีในหมู่นักนิติศาสตร์อิสลาม คือการตกแต่งประดับประดาตนเองให้สวยงาม และสมบูรณ์พร้อมสรรพ รวมถึงสิ่งที่เป็นธรรมชาติเดิมแท้อันบริสุทธิ์ เช่น การไว้เครา และการขลิบหนวด เป็นต้น และส่วนที่ขยายแยกออกมา คือ ห้ามมิให้กระทำสิ่งที่จะนำมาซึ่งความสกปรกโสภม และจำเป็นจะต้องมีการบริจา

ให้แก่บรรดาญาติใกล้ชิดที่ยากจน สิ่งที่เป็นคุณความดีเหล่านี้ ไม่มีทางที่จะเกิดขึ้นได้เลย นอกจากจะต้องรักษาและปฏิบัติเอาไว้ให้มั่นคง ด้วยวิธีการที่ถูกต้องและบริสุทธิ์ตามระบอบของศาสนาอิสลามเท่านั้น

ดังที่อัลลอฮ์ ﷻ ทรงตรัสว่า

قال الله تعالى ﴿الر كِتَابٌ أَحْكَمْتُ آيَاتُهُ نُمُّ فَصَّلَتْ مِنْ لُدُنْ حَكِيمٍ خَيْرٍ ۝ هود ١

“อะลิฟ ลาม รอ คัมภีร์ที่โองการทั้งหลายของมันถูกทำให้รัดกุม มีระเบียบ และได้อธิบายเรื่องต่างๆอย่างชัดเจน (ชะล้าล และ ฮะรอม) จากพระผู้ทรงปรีชาญาณ ผู้ทรงรอบรู้เชี่ยวชาญ” (ฮูด : 1)

วิถีมุสลิม วิถีอิสลาม วิถีทางแห่งความจริง
เรียนรู้ชีวิต เรียนรู้สังขรณ์ เรียนรู้อนาคต
ก้าวอย่างมั่นคง ก้าวอย่างถูกต้อง ก้าวไปสู่จุดหมาย

www.islammore.com

เส้นทางสายใหม่
Why I Believe
in Islam

ศาสนาที่เกี่ยวข้อง

อิสลาม
ศาสนาที่สมบูรณ์

คำเตือนในเรื่องกฎต่างๆ
ที่เกี่ยวข้องกับบรรดาหะยี
ที่ศรัทธา

อธิบายพื้นฐาน
หลักการศรัทธา
ฮีรุล อูซูลุลอิมาน

สิ่งที่มนุษย์ทุกคน
ต้องทราบ

“เมื่อความจริงปรากฏ...ความเท็จก็มลาย”

ติดต่อขอรับหนังสือได้ที่ info@islammore.com